SJORS

van de Rebellenclub

2 OKTOBER 1965
VERSCHIJNT
WEKELIJKS
Nr. 40

een jaar duurt lang, vooral als je zo'n tijd moet wachten op het

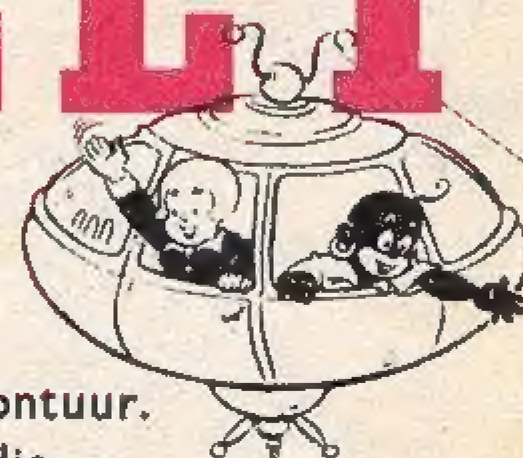
NIEUWE SJORSBOEK

maar nu is het er dan eindelijk

SJORS en SJIMMIE

NAAR DE PINTO PLANEET

Sjors en Sjimmie beleven een duizelingwekkend avontuur. Het zal je gebeuren dat je fijn op de kermis een rondje draait in een raket en dan ineens met een ongelooflijke vaart de ruimte in geschoten wordt. Gelukkig gaat de raket met Sjors en Sjimmie als passagiers niet om de aarde cirkelen, maar vliegt regelrecht naar de nog onbekende Pintoplaneet, waar de twee jongens gastvrij ontvangen worden. Wat ze onderweg en op de Pintoplaneet allemaal meemaken en hoe ze op aarde terugkomen, gaan we niet verklappen. Het is een razend spannend boek. Als je het van je ouders mag kopen, moet je er als de kippen bij zijn. De Sjorsboeken vliegen ieder jaar de deur uit.

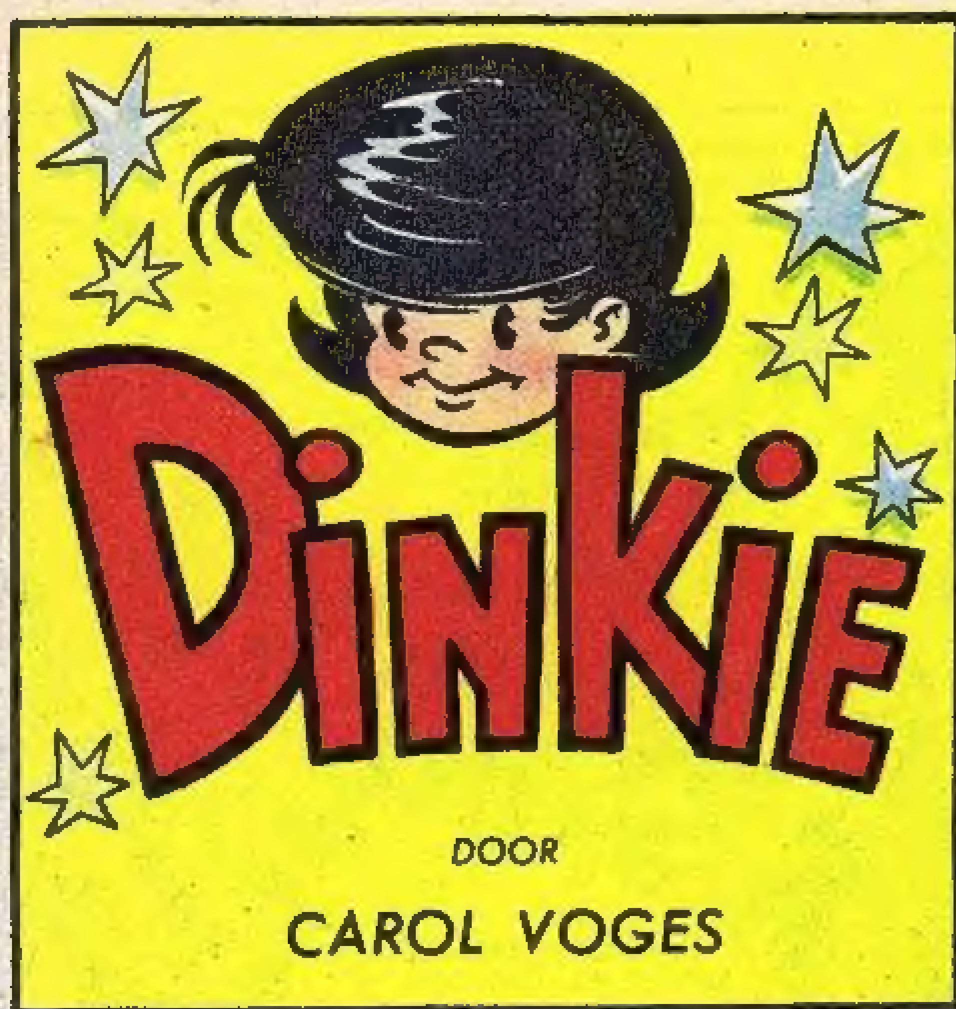

een meesterlijk verhaal. honderdvier pagina's prachtige vierkleurendruk. prijs slechts f 1.95!

BUITENLAND 50 CT. EXTRA

Verkrijgbaar bij de plaatselijke bezorger van dit blad. ● Door overschrijving van f 1.95 op giro nr. 9229 t.n.v. de N.V. Uitgeverij De Spaarnestad, afd. Extra-uitgaven te Haarlem, waarbij op het girostrookje duidelijk moet worden vermeld: „SJORS en SJIMMIE naar de Pintoplaneet". ● Bij uw boekhandelaar.

● BELGIË 55 F. Verkrijgbaar bij onze verkopers, de boek- en dagbladhandel en bij N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen, postrekening 8.34.05.

DINKIE
DOOR
CAROL VOGES

PABLO
ZO, DAAR HANGEN JULLIE NOU ALS PALINGEN IN EEN ROKERIJ! DAT DOET ME EEN GEWELDIG GENOEGEN! JA, JA, HET GEEFT EEN GROTE VOLDOENING TWEE DIKKE SCHOBBEJAKKEN ALS JULLIE ZO TE ZIEN BENGELEN!

JULLIE WETEN HEEL GOED, OVERGEHAALDE INKTVISSEN, DAT WE EEN HEEL EIND HEBBEN MOETEN REIZEN OM JULLIE TE PAKKEN. MAAR NU ZIJN WE JULLIE TE SLIM AF GEWEEST!

ALS WE JULLIE IN HANDEN HEBBEN, DAN BETEKENT DAT OOK DAT WE DE DIEVEN VAN DE RODE KOFFER HEBBEN INGEREKEND. WANT DIE KOFFER VAN PROFESSOR PIECKER IS DOOR JULLIE GESTOLEN. ONTKEN DAT MAAR NIET. WIE ZWIJGT, STEMT TOE! TROUWENS, JULLIE LELIJKE TRONIES ZEGGEN ME AL GENOEG!

BOEVEN! LELIJKE DIEVEN! OM ZO MAAR EEN KOFFER VAN EEN OUDE OPA TE STELEN! BAH, WAT EEN HELDEN! IK HEB ER GEWOON GEEN WOORDEN VOOR!...

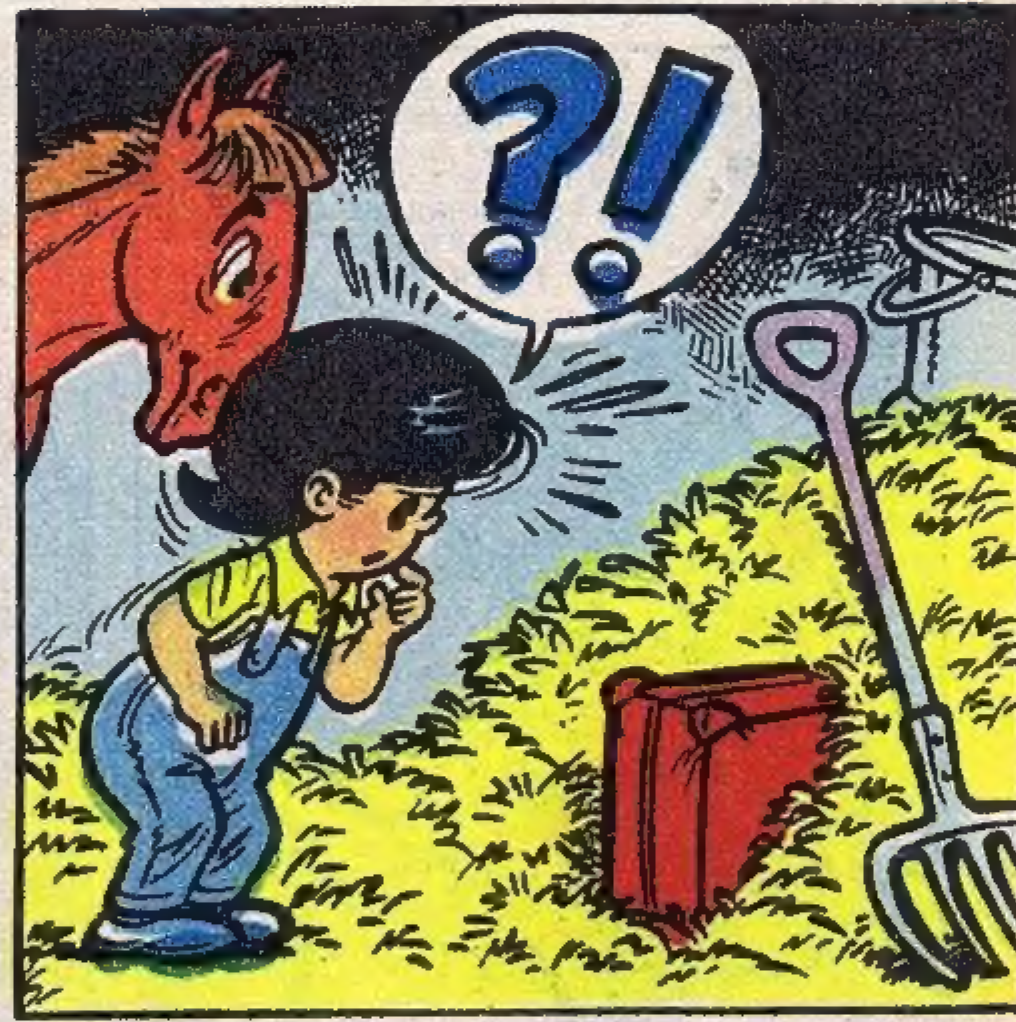

IK HOOP DAT DE HEREN DE INHOUD VAN DE KOFFER ONGEMOEID HEBBEN GELATEN. WANT ZE ZULLEN HEUS WEL WETEN DAT DIE PROPVOL GEHEIME DOCUMENTEN EN ANDERE PAPERASSEN ZIT!

HET ZAL ME NIETS VERBAZEN ALS DEZE SCHURKEN IN DIENST STAAN VAN DE EEN OF ANDERE DUISTERE BENDE! LET OP MIJN WOORDEN!
IK GA EENS KIJKEN OF IK DIE KOFFER HIER ERGENS IN DE BUURT KAN VINDEN!

ACH, KIJK EENS! HET PAARD VAN OLD JOE! DAT TROUWE BEEST WAS IK HELEMAAL VERGETEN! NEE MAAR, WACHT EENS... ZOU DAT MOGELIJK ZIJN?...
?

IK GA TOCH EVEN EEN KIJKJE IN DE STAL NEMEN. JE WEET HET NOOIT!
BBRRR HINNIK!! HINNIK!!

BRRR! HINNIK!
JA, RUSTIG MAAR! JE BENT BRAAF, HOOR! IK KOM HIER ALLEEN MAAR EVEN RONDNEUZEN!

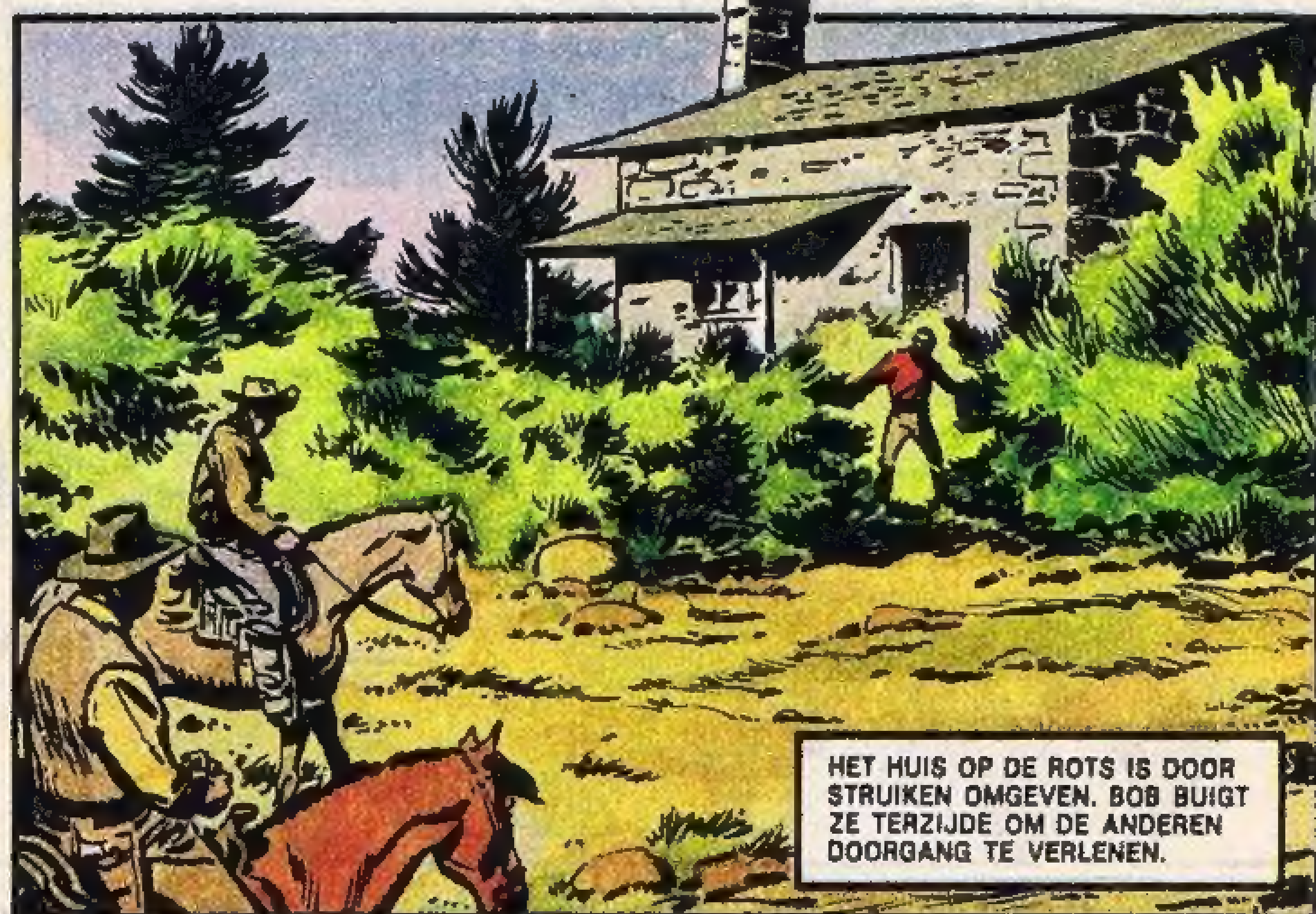

?!

DE ZOON VAN DE BEREJAGER

AH, MENEER FRANCIS IS TERUG! BOB WACHTTE HIER IN DE STRUIKEN OP DE PAARDENDIEVEN!

DE STRUIKEN SCHUIVEN OPZIJ EN DAAR VERSCHIJNT BOB IN ZIJN VOLLE LENGTE.
AH, MENEER FRANCIS BRENGT PAARDEN MEE! DAAR IS BOB ERG BLIJ OM!

BOB DACHT DAT DE DIEVEN TWEE PAARDEN HADDEN MEE-GENOMEN! MAAR MENEER FRANCIS BRENGT ER VEEL MEER MEE TERUG!

HET HUIS OP DE ROTS IS DOOR STRUIKEN OMGEVEN. BOB BUIGT ZE TERZIJDE OM DE ANDEREN DOORGANG TE VERLENEN.

IK DACHT DAT DE BEREJAGER BIJ U WOONDE?
JA, WE HEBBEN SAMEN DEZE ZAAK OPGEZET. WE VERKOPEN WAPENS, MUNITIE EN ALLES WAT EEN JAGER NODIG HEEFT. MAAR DE HANDEL GAAT SLECHT.

WE WILLEN NAAR YELLOWSTONE. DE BEREJAGER IS DAAR AL HEEN, HIJ HEEFT MIJ ZIJN ZOON TOEVERTROUWD. WE WACHTEN OP BERICHT VAN HEM.

WOHKADEH HEEFT DE BEREJAGER EN ZIJN METGEZELLEN EEN PAAR DAGEN GELEDEN GEZIEN.
HEB JE MIJN VADER GEZIEN? WAAR?

DE DAKOTA'S BEGEVEN ZICH, ZOALS ELK JAAR, NAAR HET GRAF VAN HUN GEVALLEN STRIJDERS, BIJ DE YELLOWRIVIER.

ELKE BLANKE DIE OP HUN WEG KOMT WORDT GEGREPEN EN GEMARTELD EN STERFT ONDER DE VRESELIJKSTE PIJNEN!

DE BEREJAGER EN ZIJN METGEZELLEN ZIJN DOOR DE DAKOTA'S GEVANGENGENOMEN!
WAT ZEG JE?
MIJN VADER GEVANGENE VAN DE DAKOTA'S!

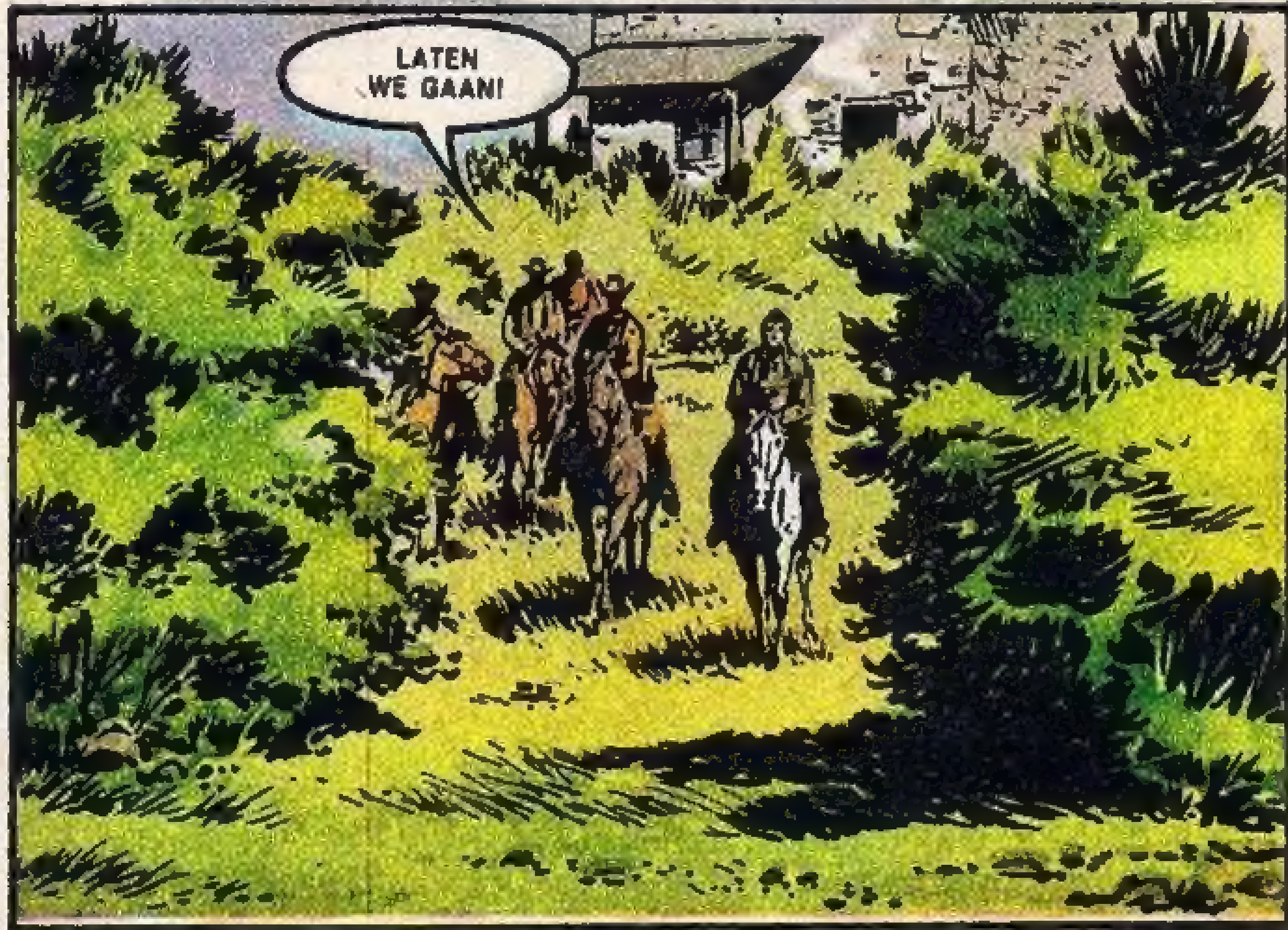

BOB, ZADEL DE PAARDEN! FRANCIS, ZORG VOOR MUNITIE EN VOEDSEL! BINNEN EEN UUR MOETEN WE BIJ DE YELLOWRIVIER ZIJN!

NIET ZO HAASTIG! WIJ GAAN MET JE MEE. MAAR EERST MOETEN WE WETEN HOEVEEL KRIJGERS ER BIJ ELKAAR ZIJN!
ZES-ENVIJFTIG!

OVER HOEVEEL DAGEN ZULLEN DE GEVANGENEN GEOFFERD WORDEN?
OVER TWAALF DAGEN.

JE HEBT GELIJK. DEZE EXPEDITIE MOET ZORGVULDIG VOORBEREID WORDEN.

WE MOETEN EEN FLINKE VOORRAAD MUNITIE MEENEMEN. DE DAKOTA'S ZULLEN VERWOED TEGENSTAND BIEDEN!

LATEN WE GAAN!

ARRANZ-65.
ZULLEN ZE DE BEREJAGER KUNNEN BEVRIJDEN EN HEM REDDEN VAN EEN VRESELIJKE DOOD?

Wie heeft de helikopter uitgevonden?
Freddy Burggraaf, Eindhoven

De uitvinding van de helikopter zoals wij die nu kennen heeft wel vijf eeuwen geduurd. Een van de eerste mensen, die zich met dit probleem hebben beziggehouden, was Leonardo Da Vinci, die een gedetailleerd ontwerp heeft gemaakt voor wat hij noemde „een zwevende luchtwagen". Dat was al in de vijftiende eeuw. Maar het duurde tot 1923, voordat de eerste echte helikopter zich van de grond verhief. Deze uitvinding van de Fransman Oehmichen leek in de verste verte nog wel niet op onze hedendaagse helikopters, maar het ding bleef toch „wel" vijf minuten in de lucht. Vanaf 1930 heeft men die helikopter geleidelijk aan zo verbeterd, dat hij tegen het einde van de tweede wereldoorlog al voor vele opdrachten gebruikt kon worden. Tegenwoordig is de helikopter vanwege de weinige ruimte, die hij nodig heeft bij het opstijgen en landen, een manusje-van-alles geworden, dat we overal zien vliegen.

Stopt een struisvogel echt zijn kop in het zand?
Tonnie Kleingeld, Zwolle

Het geloof, dat een struisvogel zijn kop in het zand steekt en dan denkt, dat niemand hem kan zien, berust op een misverstand, dat door vroegere ontdekkingsreizigers in de wereld is gebracht. Later heeft men namelijk ontdekt, dat een struisvogel veel slimmer is dan hij er uit ziet. Wanneer hij achternagezeten wordt, gaat hij op de grond liggen, zodat hij sprekend lijkt op een hoop stenen of een struik, en legt daarbij zijn nek languit in het zand, zodat je zijn kop en nek nauwelijks kunt zien. Deze politiek is al vele malen zijn redding geweest en lijkt dus helemaal niet op die domme, zogenaamde struisvogelpolitiek.

A .-	H	O ---	V ...-
B -...	I ..	P .--.	W .--
C -.-.	J .---	Q --.-	X -..-
D -..	K -.-	R .-.	Y -.--
E .	L .-..	S ...	Z --..
F ..-.	M --	T -	
G --.	N -.	U ..-	

Wat zijn morsetekens?
José de Vleeschhouwer, Gent

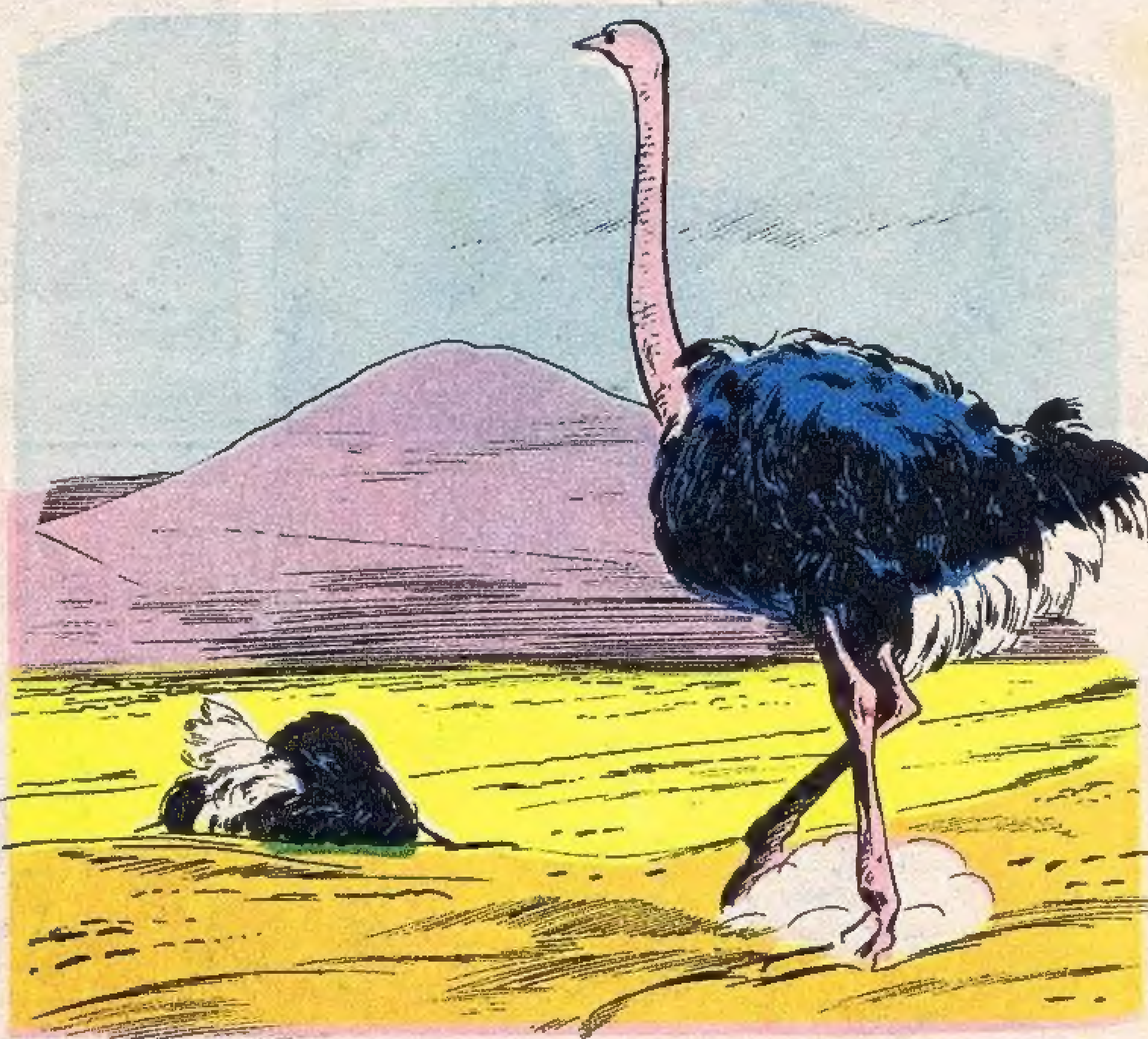
Morsetekens worden over heel de wereld gebruikt voor het overseinen van berichten. Zij zijn uitgevonden in 1835 door een Amerikaan, die Samuel Morse heette. Zij bestaan uit verschillende combinaties van strepen en punten, die alle een bepaalde letter, cijfer of leesteken voorstellen. Hierboven staat het volledige morse-alfabet, zoals dat internationaal wordt gebruikt. De tekens kunnen worden doorgegeven via telegraafkabels, waarbij zij genoteerd worden op een dun stukje papier, door middel van lange en korte fluitsignalen, door een knipperlicht of met vlaggen, die lang of kort zichtbaar zijn.

Mag je een konijn bij zijn oren optillen?
Hans Dekker, Den Helder

Een konijn mag je nooit bij zijn oren optillen, want dan doe je het erg veel pijn. Pak het altijd op aan het ruime vel vlak achter zijn schouders. Je zult merken, dat het dier dan niet tegenstribbelt zoals anders. Hoe groter het konijn, des te meer pijn doe je het, wanneer je het aan zijn oren vastpakt. Als je zelf bij een oor gepakt wordt, heb je enig idee van de pijn die dat doet.

VRAGEN STAAT VRIJ

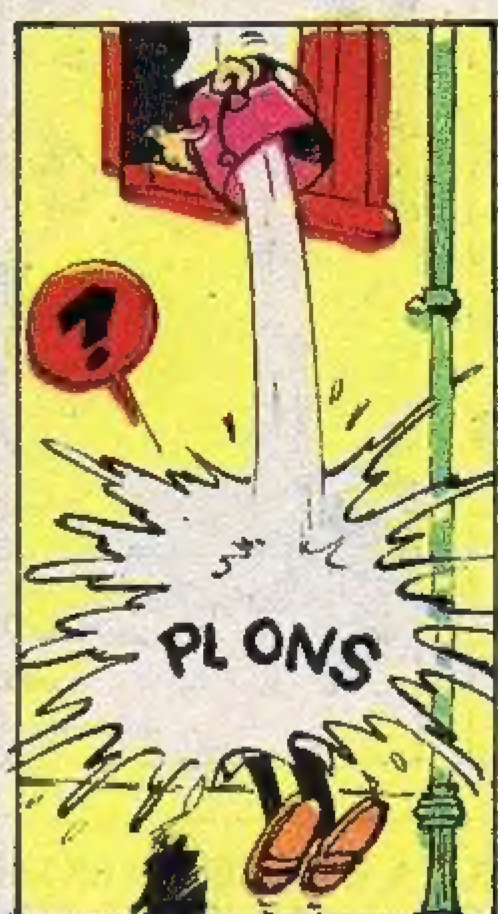
de gouden stem

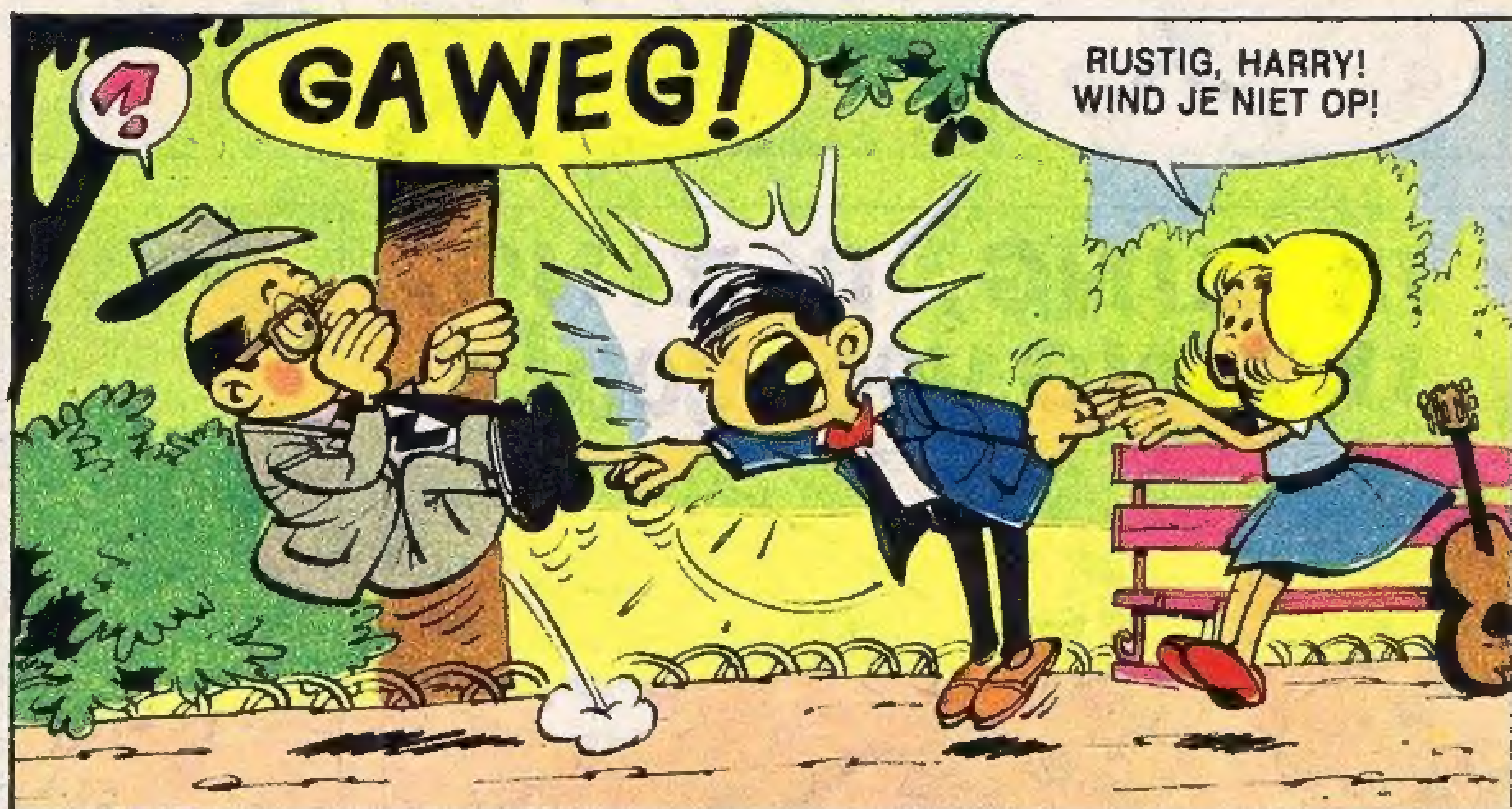

IS DAT NU NIET VEEL MOOIER DAN JAN OLIDEE...?
HET MAAKT WEL VEEL MEER LAWAAI, JA!

GOED ZO! JE BENT AANGENOMEN!
DAAR KOMT DE ROEM AL! WAT HEB IK JE GEZEGD?...
WAT?

JE BENT AANGENOMEN ALS MIJN NIEUWE FABRIEKSSIRENE. DE OUWE WAS TE ZWAK. GOED LOON, GRATIS KOST! WAT DENK JE ERVAN?
WAT?
HA! HA! HA! HA!

GAWEG!
RUSTIG, HARRY! WIND JE NIET OP!

IK ME OPWINDEN? WIE ZEGT DAT?
OLIDEE ZINGT BETER, WANT HIJ HEEFT EEN ELEKTRISCHE GITAAR!

GOED, IK GA OOK EEN ELEKTRISCHE GITAAR KOPEN. DAN IS HET TENMINSTE EERLIJK!
BRAVO!
PAF

U HEEFT EEN OPMERKELIJK GOED STEMGELUID! U BENT AANGENOMEN!
ALWEER?

MAAR IK ZING NIET! IK SCHREEUW!
JUIST WAT WIJ ZOEKEN!... MAG IK MIJ VOORSTELLEN: „E.P.-KONING" ARNO SCHELLAK!

IS DIT EEN MOP?
INTEGENDEEL, JUFFROUW. IK REKEN EROP, DAT U ONZE STER OVERAL ZULT BEGELEIDEN. NU OP NAAR DE STUDIO!

HIER IS ONZE NIEUWE STER, SIMON SIRENE! MAAK MAAR VIER PLAATJES!
MAAR, MENEER, U BEGRIJPT HET NIET! HIJ KAN NIET ZINGEN!
MAAR, KITTY!...

HIJ MOET HET ZELF MAAR WETEN!
DIE MAN HEEFT ER TENMINSTE VERSTAND VAN!

STILTE!
SCHREEUW!
HÈ?
WAT?

WAT NU? HIJ ZINGT TOCH?
STOP! HET IS EEN VERGISSING!
STILTE!

IK ZING, IK ZING VOOR JOU...
STOP! OVERNIEUW! HEEL SLECHT!
ZIET U WEL DAT HIJ NIET KAN ZINGEN?

HOUDT U ALSTUBLIEFT UW MOND!
MAAR, KITTY, LAAT MIJ UITZINGEN. JE BEDERFT ALLES!
MAAR,

MAAR HET IS TOCH EEN VERGISSING!
EEN VERGISSING? EN MIJN STEM DAN? IS DAT SOMS OOK EEN VERGISSING?
STILTE!

JIJ HEBT DE STEM VAN EEN LEEUW!
EN JIJ DIE VAN EEN MUIS!
HEEL GOED!
DZUING

HARDER! GA DOOR!
SCHITTEREND! NOG EENS!

SENSATIONEEL! NOG DRIE PLAATJES EN U BENT RIJK!
HEEFT U DAT OPGENOMEN?
NEE!!

EVEN LATER...

ZE ZIJN GEK!

HA! HA! HA!
HÈ! HÈ!

WIJ HEBBEN ALLES GEHOORD! WIJ GAAN OPNAMEN MAKEN! INSTAPPEN!
ALWÉÉR!
3

NEE! IK WIL NIET MEER SCHREEUWEN!

MAAK DAAR NU MAAR EENS EEN LIEDJE VAN!
PAF

KITTY, HELP ME! HIJ HEEFT ME GESLAGEN!
O, HIJ HEEFT JE GESLAGEN!
IK ZAL JE LATEN ZINGEN!

GRIJP HEM!
EEN HELE VELDSLAG!
PAF
AU!
LAAT ME LOS!!
BOEM

BRAVO!
BIS!
NOG EENS!
FIJN!
BIS!

HEE, MAAK DAT JE WEGKOMT!
WIJ?
O NEE!
NOG EENS!
HEE, MAX!
BIS!

HET MEISJE IS ONTSNAPT! ZE GAAT VAST DE POLITIE HALEN!
OEI!

GRIJP HAAR!

NU ZIJN WIJ ALLEEN!
MET Z'N VIJVEN!
FIJN! HIJ GAAT VOOR ONS ZINGEN!
BEGINNEN JULLIE NU OOK AL?

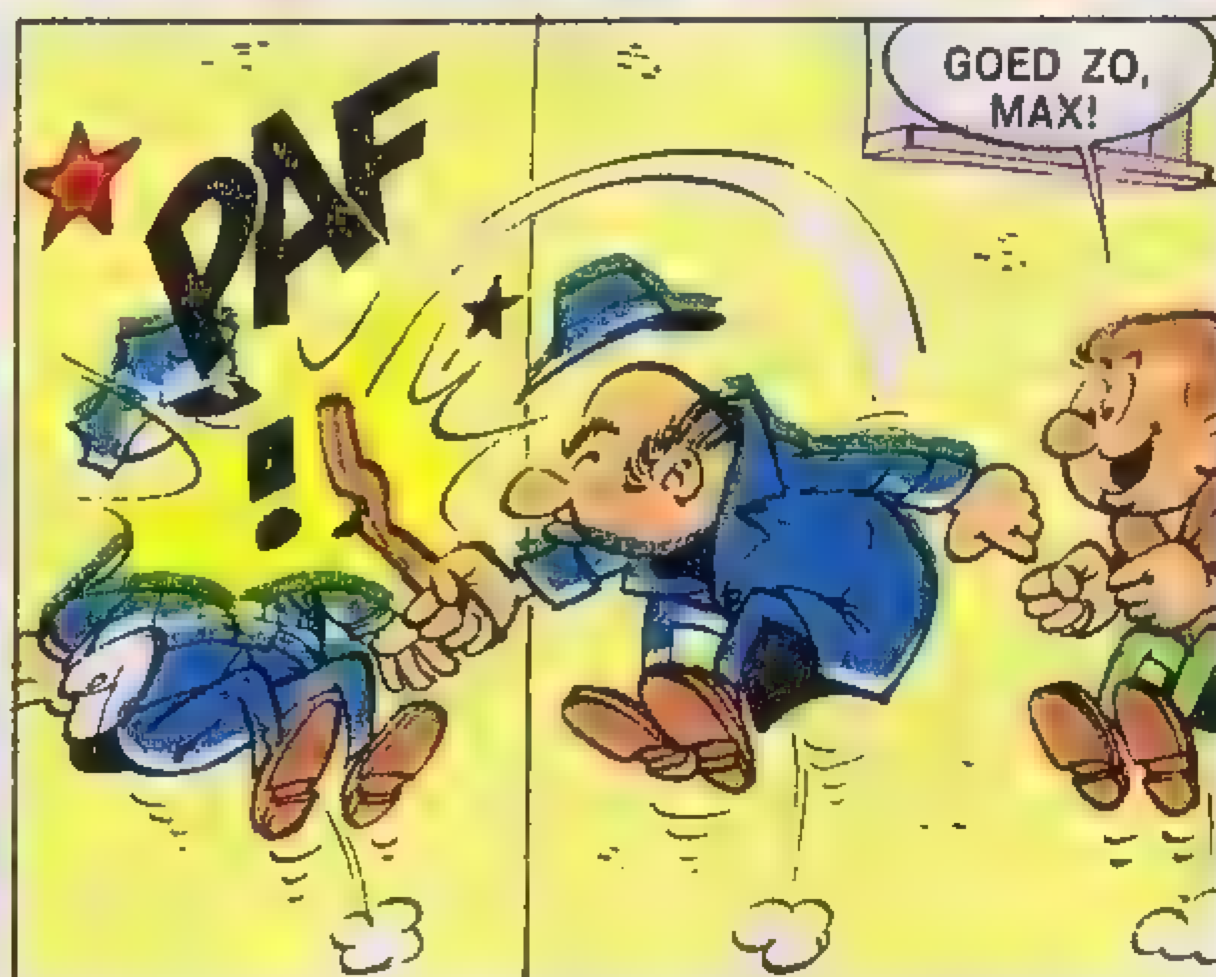

HOEZO, WIJ OOK AL?

GRIJP HEM!
VOORUIT! ZINGEN!
IK HEB ZIJN SCHOEN VAST!
NIETES! DIE IS VAN MIJ!
PAF
LAAT ME TOCH MET RUST!
BOEM
AU!
JE WILT TOCH BEROEMD WORDEN, HÈ?

WE GAAN DE ANDERE KANT OP! DAN HALEN WIJ HAAR VERDEROP WEER IN!
BEGREPEN, BAAS!

DAT TREFT! EEN AGENT!
AANSTONDS KOMT ZIJ VOORBIJ!
SST!

IK HOOR HAAR LOPEN!
DAAR!

PAF
GOED ZO, MAX!

DIT IS EEN VERGISSING, AGENT. WIJ... EH... SPELEN KRIJGERTJE, ZIET U!

POGING TOT MOORD OP EEN AGENT IN FUNCTIE! JE BENT ERBIJ!

EVEN LATER...
EEN BENDE, ZEGT U?
WIJ WERDEN GEGREPEN IN DE ACHTERSTRAAT EN ANDEREN WILLEN HARRY VERMOORDEN! HET IS EEN BENDE!

PAS OP! ZIJ ZIJN GEVAARLIJK!

TOE NOU, HARRY. ZING EENS WAT VOOR ONS!
IK HEB GENOEG VAN ZINGEN... IK WIL NIET BEROEMD ZIJN!
DAAR ZIJN ZE!

LATER...
EEN GOEDE RAAD VOOR UW GEZONDHEID: LAAT HET ZINGEN MAAR AAN DE BEROEPSMENSEN OVER.
JA, DAT ZAL IK VAN DE DAKEN SCHREEUWEN!
HI! HI! HI! HI!
5

EINDE

DE SCHIPBREUKELINGEN

WIJ WAREN OP ZOEK NAAR EEN SCHIPBREUKELING, DIE DOOR FRITZ GESIGNALEERD WAS.

OOK NU OVERNACHTTEN WE IN DE BOOT. DE VOLGENDE OCHTEND STAKEN WIJ WEER VROEG VAN WAL, FRITZ ALS GIDS VOOROP.

EVEN LATER. .

HET GAAT ME VEEL TE LANGZAAM. IK GA ALVAST VOORUIT OM DE SCHIPBREUKELING TE ZOEKEN.

ZONDER MIJN ANTWOORD AF TE WACHTEN VERDWEEN HIJ TUSSEN DE KLIPPEN.

IK HAD HEM LIEVER NIET ALLEEN LATEN GAAN, MAAR NU HIJ ER TOCH VANDOOR WAS, LEEK HET MIJ BETER TERUG TE GAAN NAAR MOEDER, DIE AL DRIE DAGEN ALLEEN WAS.

ZODRA WIJ IN HET ROTSHUIS WAREN TERUGGEKEERD, VERTELDE IK MIJN VROUW, OM DE AFWEZIGHEID VAN FRITZ TE VERKLAREN, ZIJN AVONTUUR MET DE ALBATROS.

NA VIJF DAGEN WAS FRITZ NOG NIET TERUG EN WIJ BESLOTEN HEM TE GAAN ZOEKEN.

DE TOCHT VERLIEP NIET HELEMAAL ONGESTOORD. EEN WALVIS KOOS JUIST HET PLEKJE ONDER ONZE BOOT OM BOVEN WATER TE KOMEN.

HET DIER, DAT BLIJKBAAR NIETS KWAADS IN DE ZIN HAD, DOOK SNEL WEER ONDER, ZODAT WIJ MET DE SCHRIK VRIJKWAMEN.

EEN WILDE!

WE WAREN TAMELIJK DICHT BIJ DE WATERPOORT, TOEN JACK BEGON TE GILLEN!

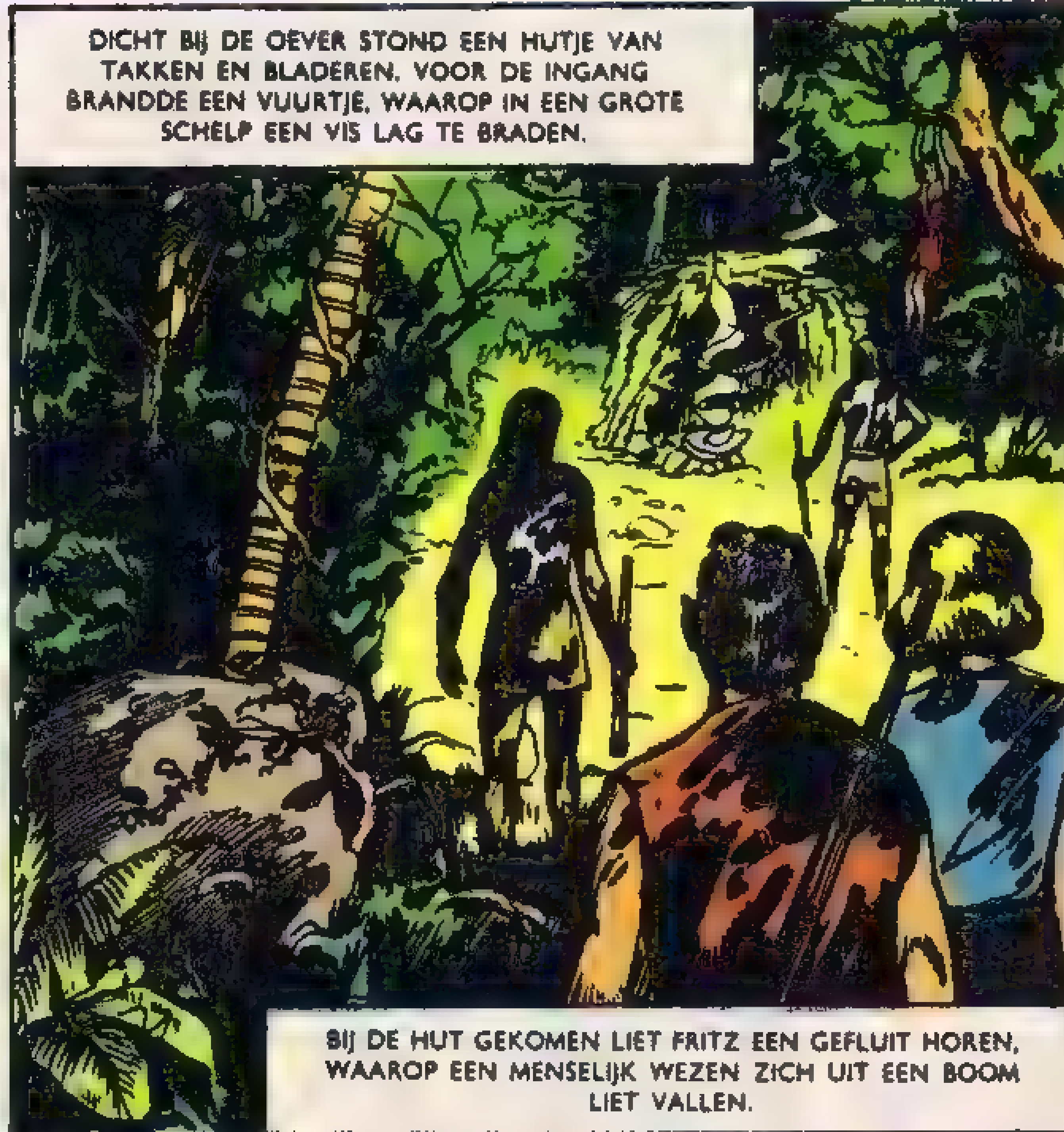
EN DAAR VERSCHEEN ACHTER EEN ROTSPUNT VANDAAN EEN WIT EN ZWART BESCHILDERDE WILDE...

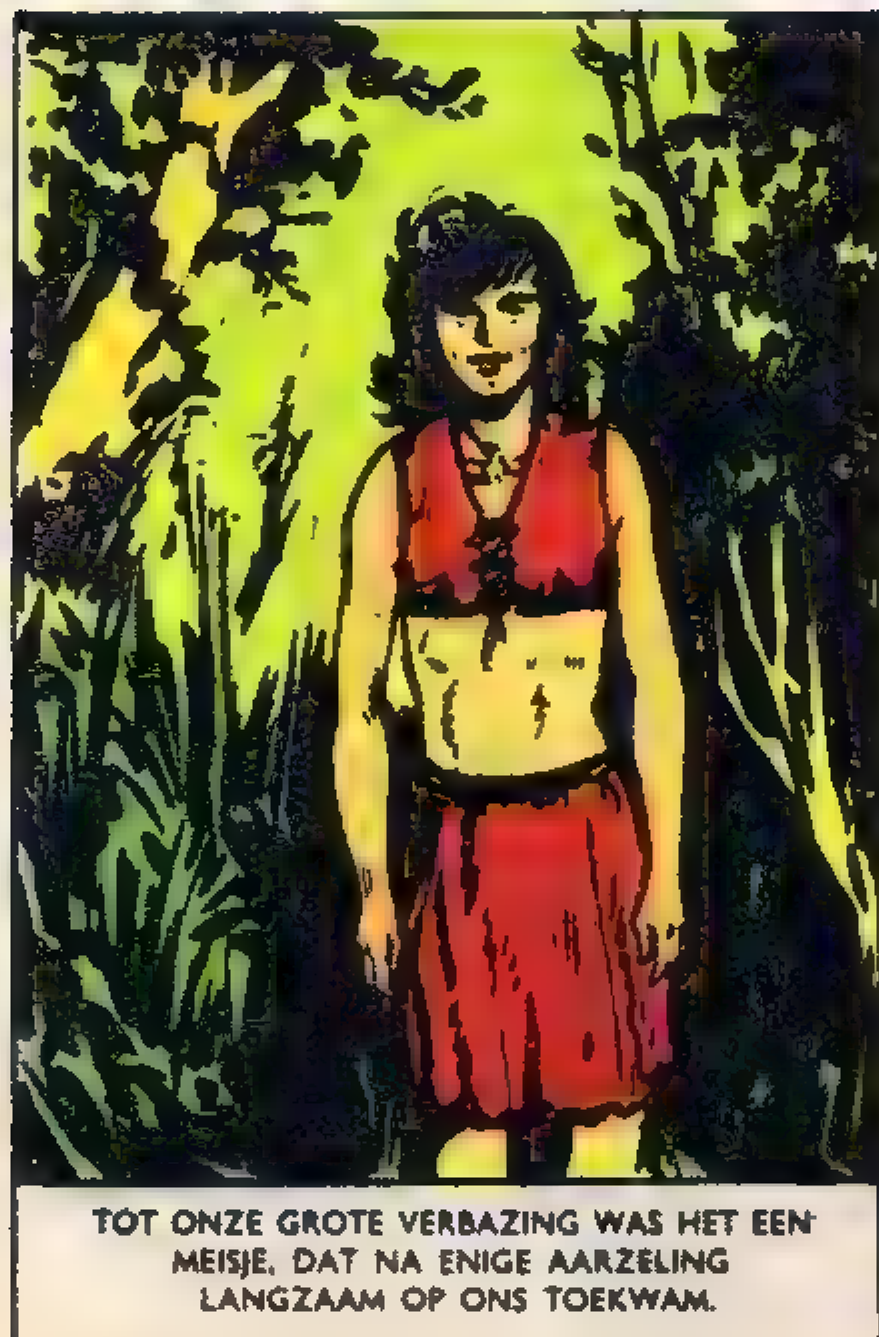

HET IS FRITZ !

WAAROM HEB JIJ JE ZO TOEGETAKELD?
IK HEB ME MET KLEI EN AS INGESMEERD OM INBOORLINGEN, DIE IK ZOU KUNNEN ONTMOETEN, SCHRIK AAN TE JAGEN.

DE SPEURTOCHT WAS NIET VERGEEFS GEWEEST HIJ HAD DE SCHIPBREUKELING GEVONDEN EN OP EEN EILANDJE ACHTERGELATEN OM ONS EERST OP DE HOOGTE TE BRENGEN.
VOLG ME MAAR!

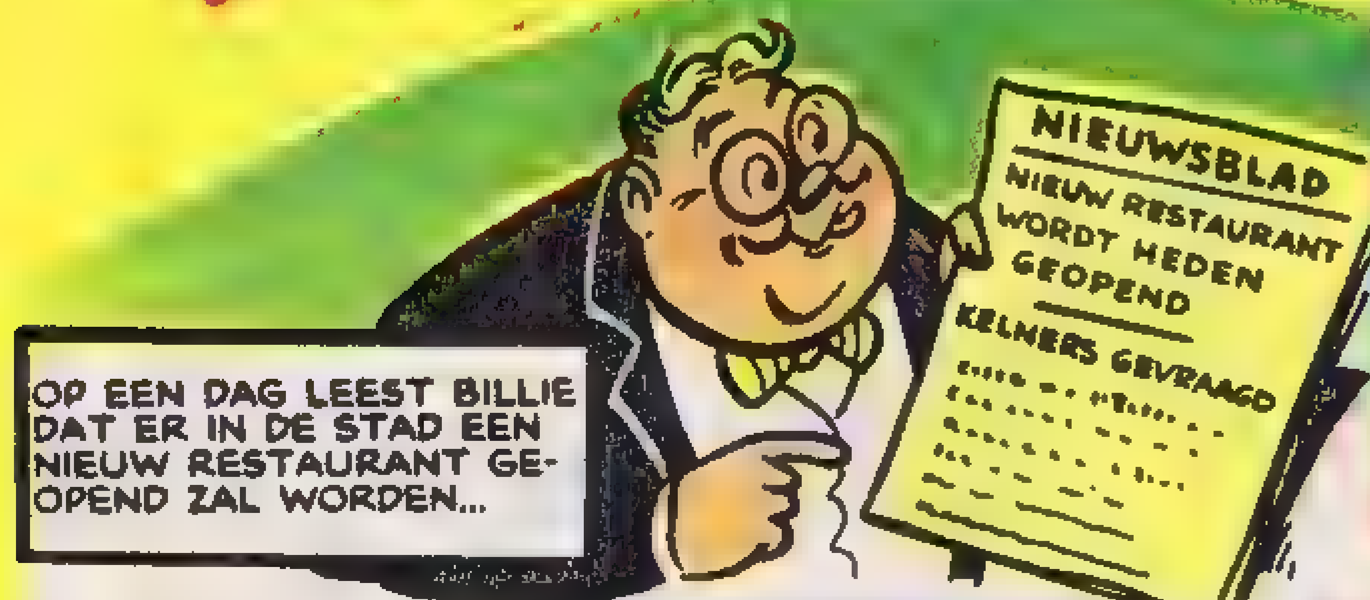

HIJ BRACHT ONS NAAR EEN DICHTBEGROEID EILANDJE, WAAR WIJ AAN LAND GINGEN.

DICHT BIJ DE OEVER STOND EEN HUTJE VAN TAKKEN EN BLADEREN. VOOR DE INGANG BRANDDE EEN VUURTJE, WAAROP IN EEN GROTE SCHELP EEN VIS LAG TE BRADEN.
BIJ DE HUT GEKOMEN LIET FRITZ EEN GEFLUIT HOREN, WAAROP EEN MENSELIJK WEZEN ZICH UIT EEN BOOM LIET VALLEN.

TOT ONZE GROTE VERBAZING WAS HET EEN MEISJE, DAT NA ENIGE AARZELING LANGZAAM OP ONS TOEKWAM.

IN DRIE JAAR HAD ZE GEEN MENSELIJK WEZEN GEZIEN. HET WAS DUS BEGRIJPELIJK, DAT ZIJ NA DE EERSTE KENNISMAKING NOG WAT SCHUCHTER WAS.
INTUSSEN WISTEN WE NIET, HOE FRITZ HAAR GEVONDEN HAD, EN VOL SPANNING LUISTERDEN WIJ ROND HET VUUR NAAR ZIJN RELAAS.

Billie Turf
het dikste studentje ter wereld

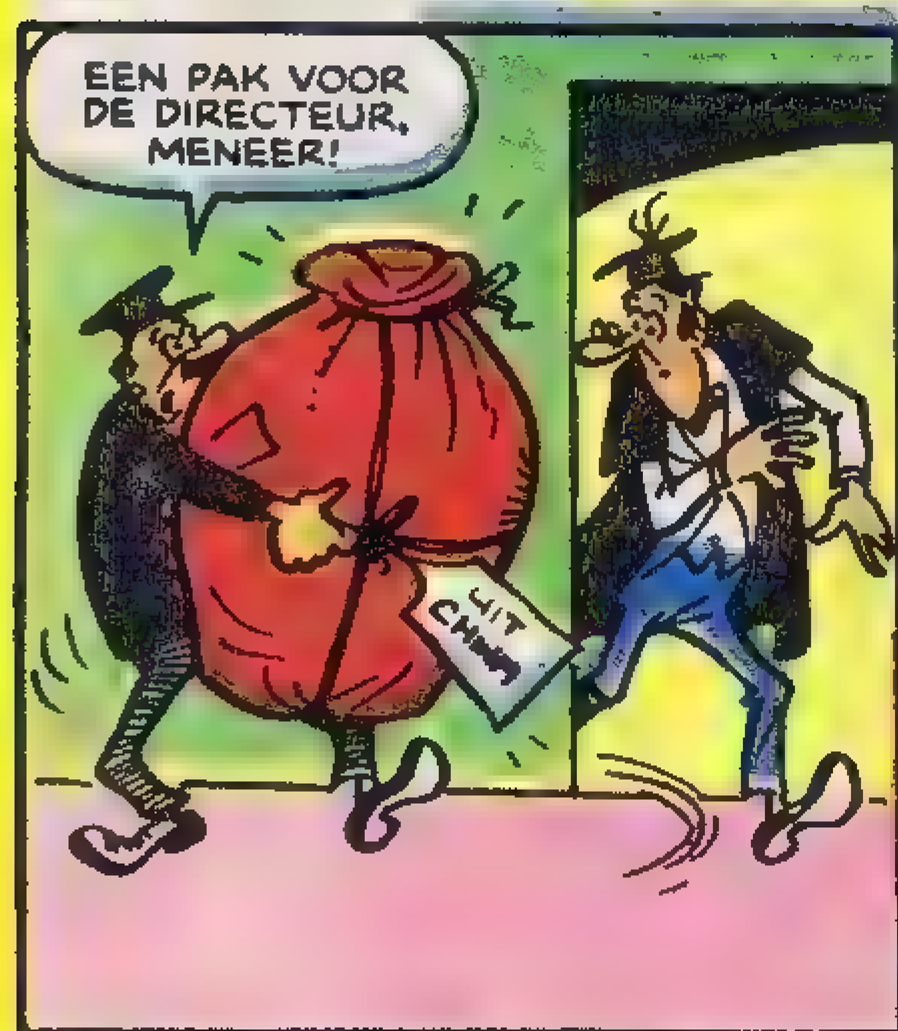

INTUSSEN IN DE KEUKEN.
IK HEB NOG NOOIT IETS VOOR EEN CHINEES KLAARGEMAAKT!

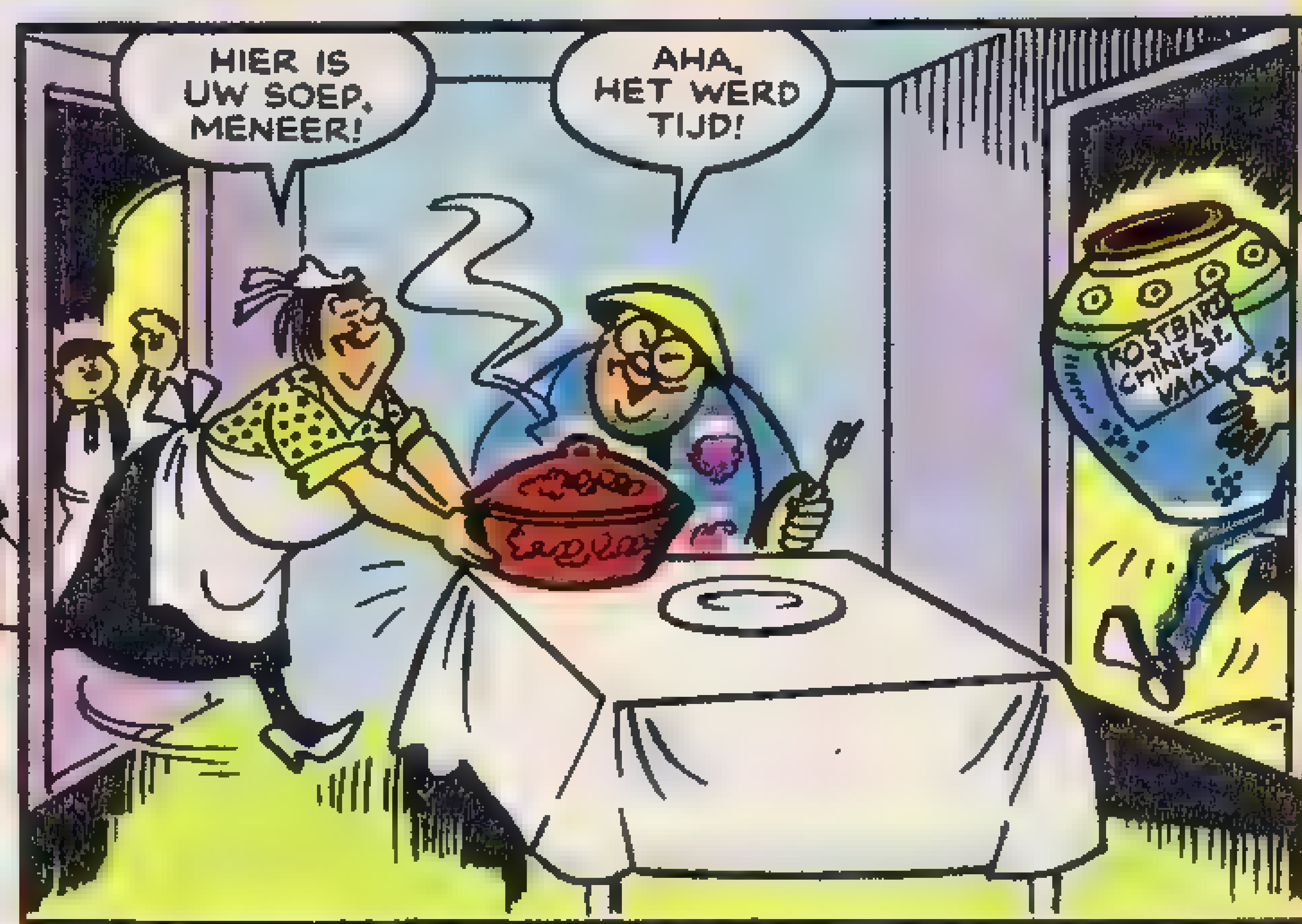

DAN DENKT ZE OPEENS AAN HET NIEUWE RESTAURANT IN DE STAD...
STAD

GRAAG EEN COMPLETE CHINESE MAALTIJD VOOR ONZE GAST!
NEEMT U DEZE SOEP ALVAST MEE. IK BRENG DE REST!

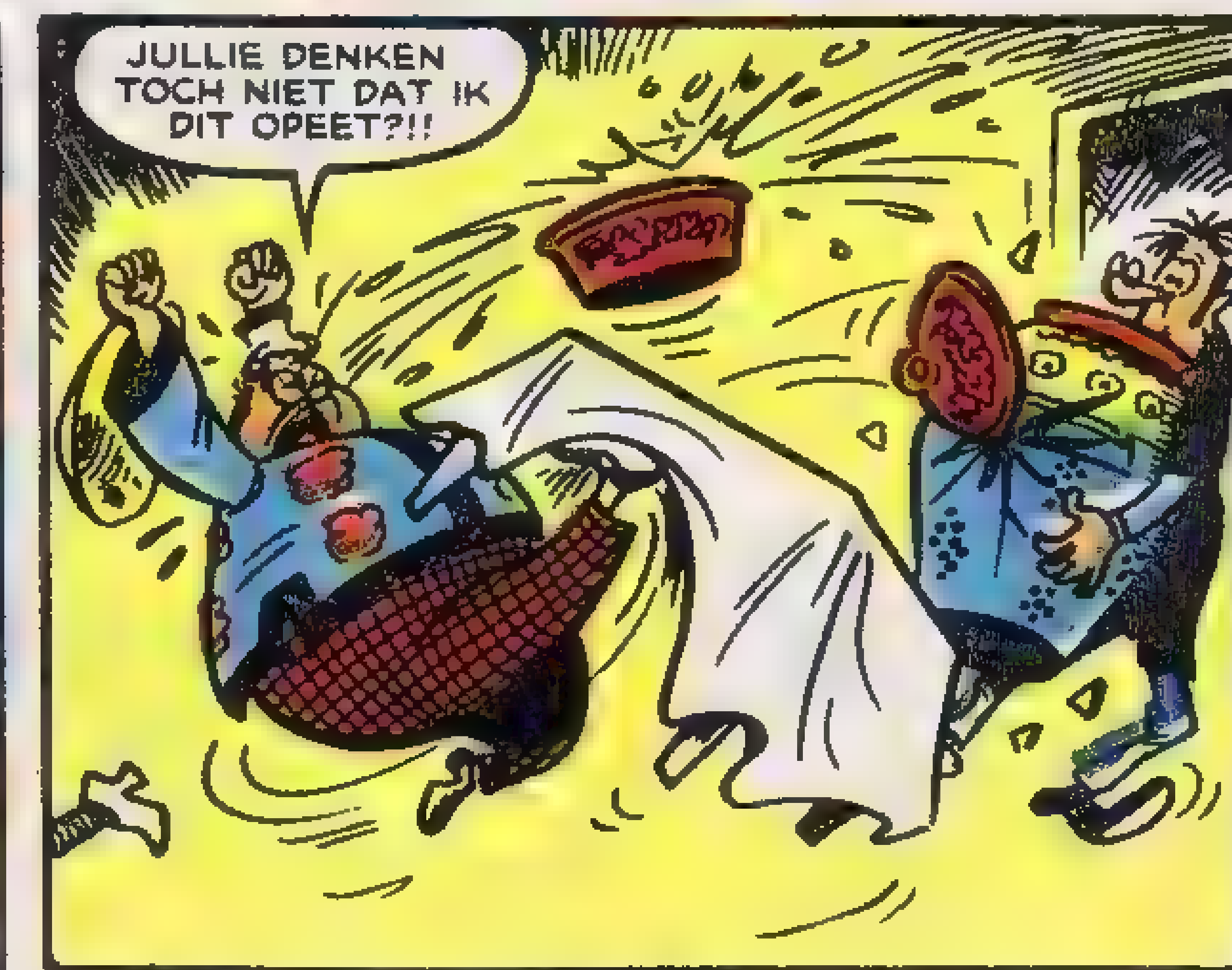

OP SCHOOL...
WAAR BLIJFT DAT ETEN?
IK... EH... IK ZAL EENS GAAN KIJKEN!

EEN PAK VOOR DE DIRECTEUR, MENEER!
UIT CHINA

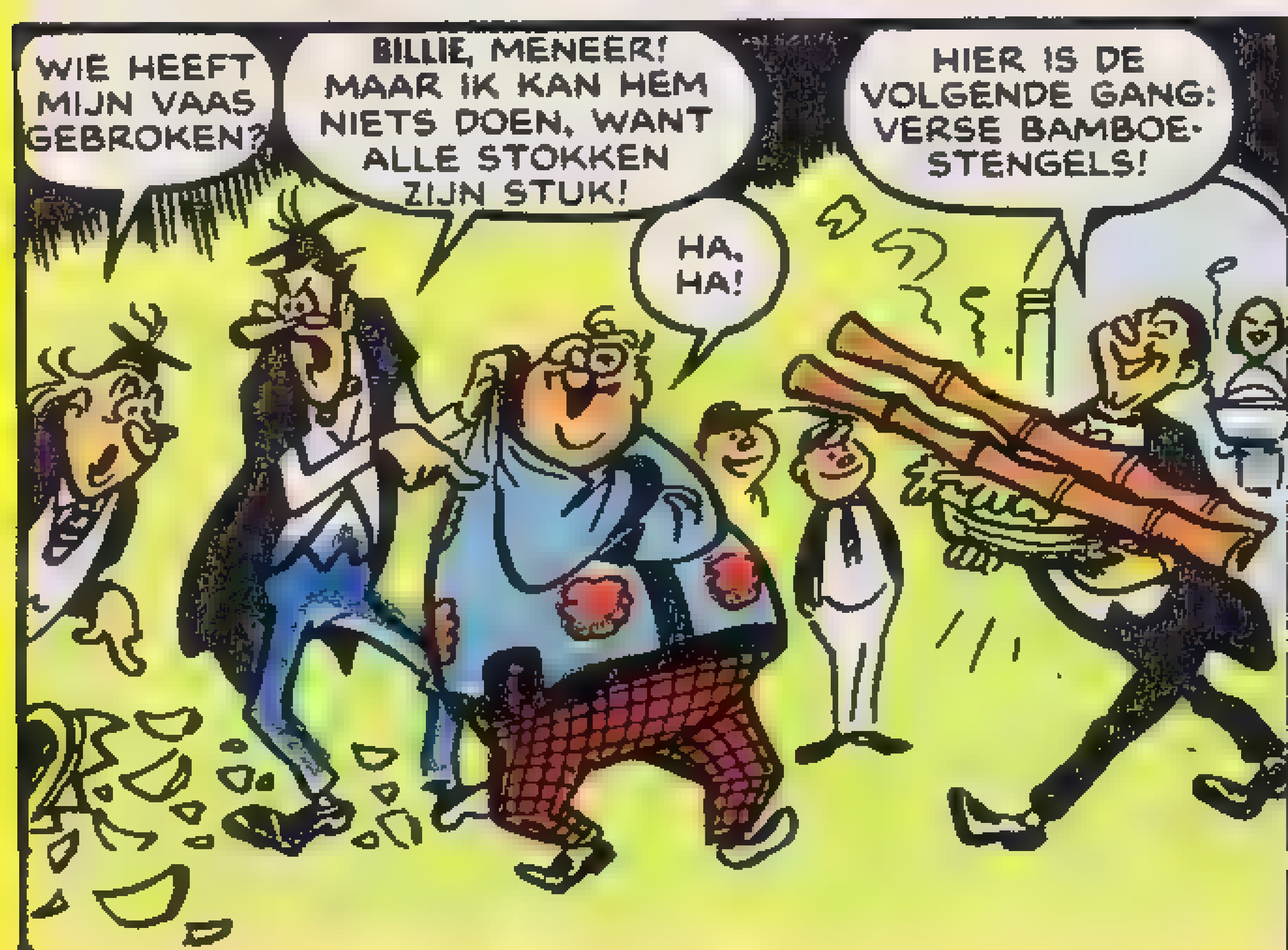

EEN VAAS UIT CHINA! DUS DAT VERWACHTTE DE DIRECTEUR! MAAR WIE IS DAN DIE CHINEES?
KOSTBARE CHINESE VAAS

HIER IS UW SOEP, MENEER!
AHA, HET WERD TIJD!

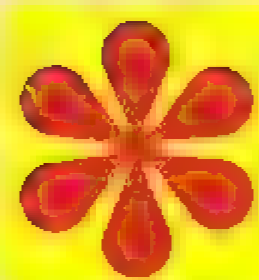

HET IS ECHTE VOGELNEST-JESSOEP!

JULLIE DENKEN TOCH NIET DAT IK DIT OPEET?!!

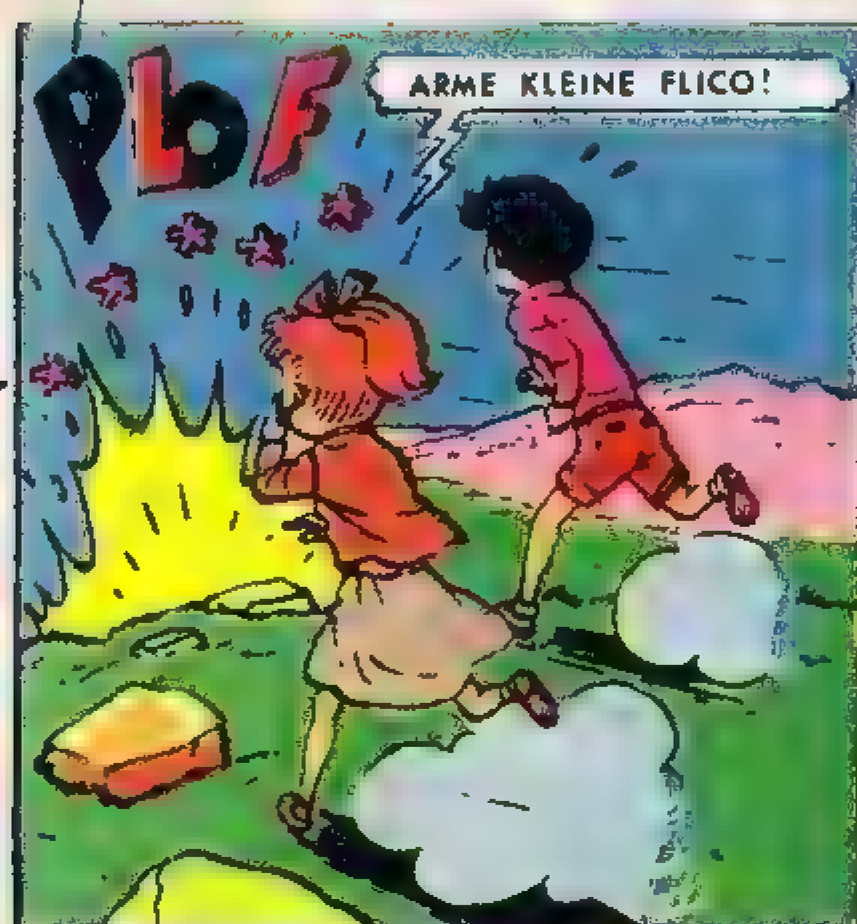

DE RONDVLIEGENDE SOEP WAST BILLIES BRILLEGLAZEN SCHOON...
BILLIE!

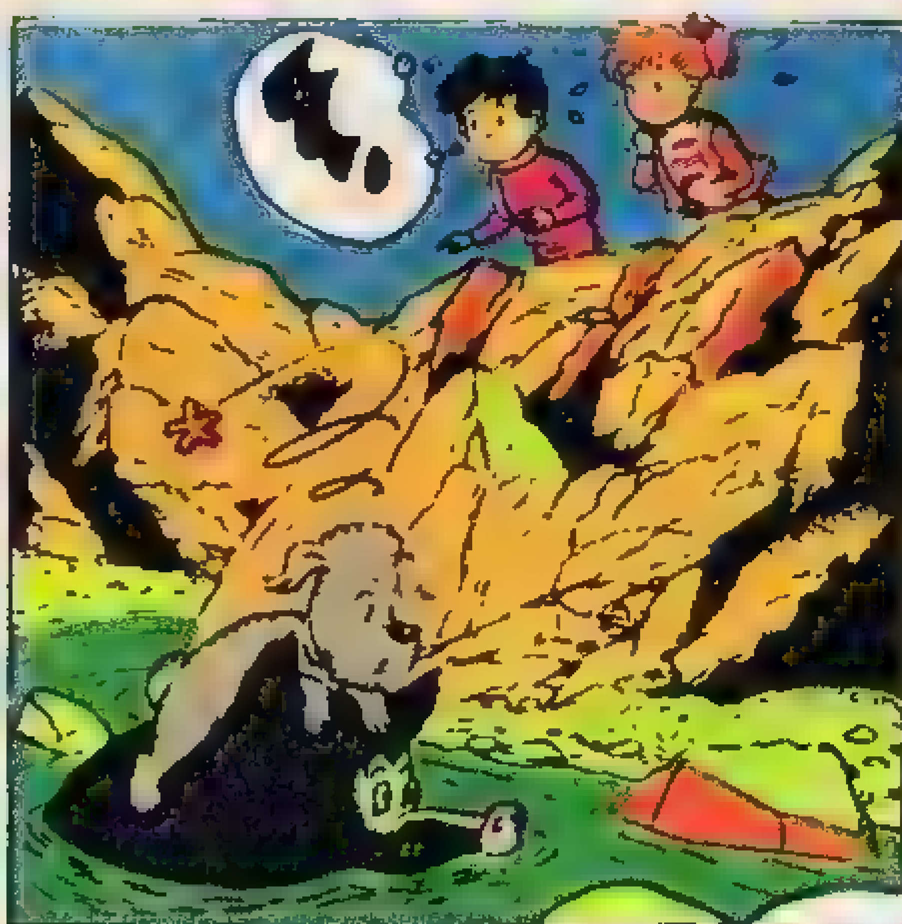

WIE HEEFT MIJN VAAS GEBROKEN?
BILLIE, MENEER! MAAR IK KAN HEM NIETS DOEN, WANT ALLE STOKKEN ZIJN STUK!
HA, HA!
HIER IS DE VOLGENDE GANG: VERSE BAMBOESTENGELS!

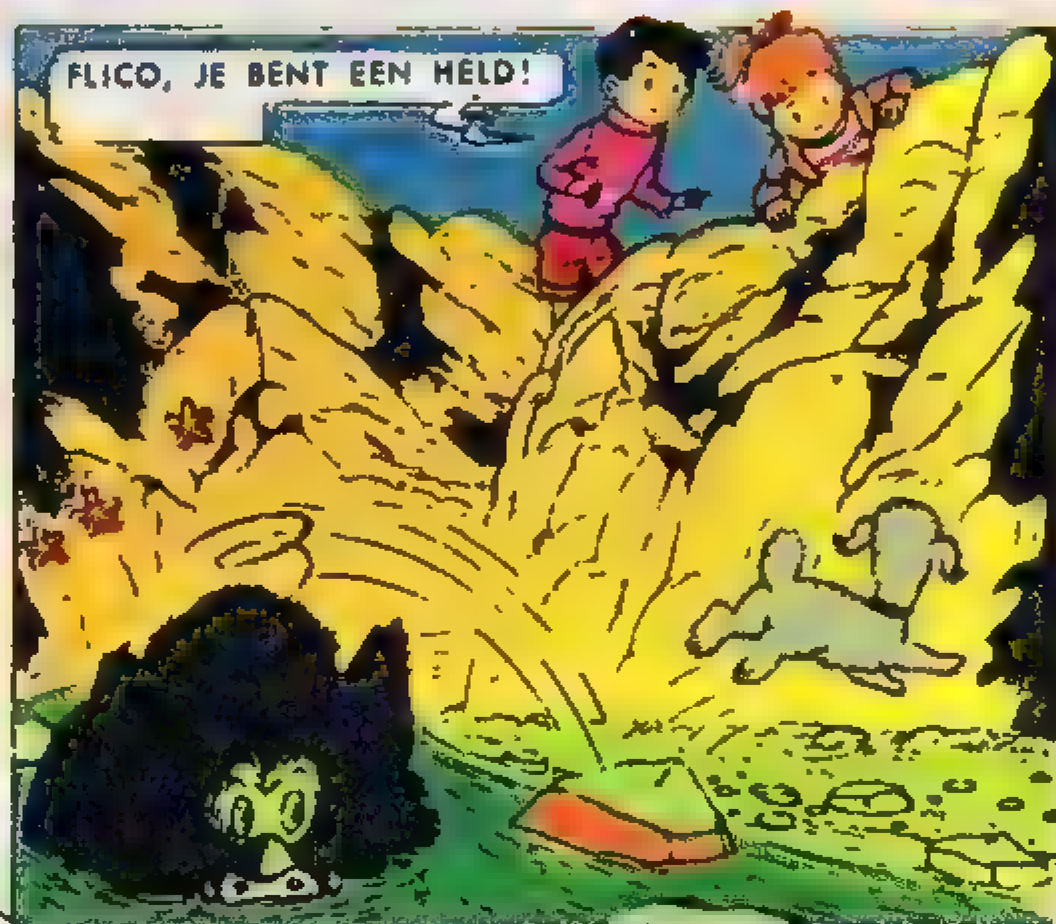

PRECIES WAT WE NODIG HEBBEN!
VAL AAN!
HELP! AU!! LAAT ME GAAN!!
DIE ZIJN OM OP TE ETEN, NIET OM MEE TE SLAAN!

Avontuur in de

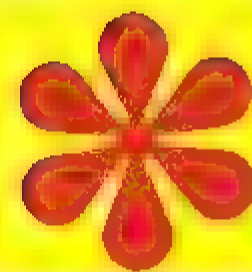

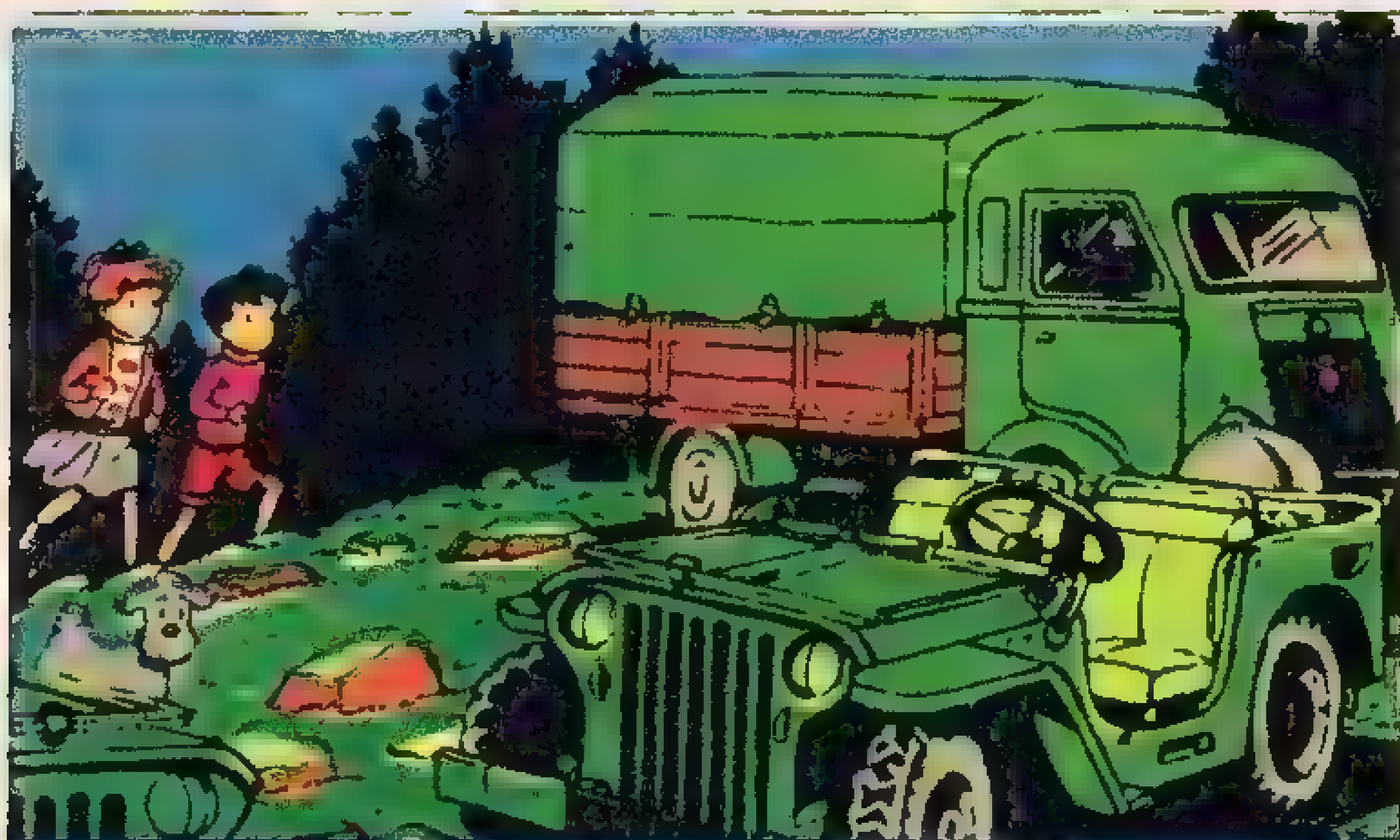

PYRENEEËN

Tom en Tanja helpen bij het zoeken naar de verdwenen politiemannen. Flico raakt slaags met een wild zwijn.

TIGER JOE en

Tiger Joe komt aan bij de verboden berg en maakt een wachtpost onschadelijk...

de verboden berg

Korte inhoud: Twee Britse jongens, Bryn en Eddi, worden op een Romeins schip naar Rome gebracht. Onderweg sterft de kapitein van het schip, die beloofd had hun de vrijheid te zullen hergeven. In Rome worden de jongens op de slavenmarkt verkocht. Bryn wordt gekocht door een patriciër, Decimus Sempronius Maximus, die hem bestemt voor zijn kleinzoon Gajus. Bryn ontmoet in de stad Eddi, die eerst bij de voddenkoopman Servius Calvus en daarna bij een aannemer in dienst is. Later trekt Bryn met Gajus uit Rome weg. Ze raken bij een gevecht betrokken en Bryn wordt door Eddi, die vrijgekomen is, gered. In Zuid-Italië ontmoeten ze de koopman Kalitas, met wie ze naar Alexandrië gaan. Vandaar aanvaarden ze de thuisreis naar Brittannië.

24

ONDER DE ADELAAR

DOOR H.R. POTTER

DE AVONTUREN VAN TWEE BRITSE JONGENS IN DE ROMEINSE TIJD

Onzeker keerde de man op zijn schreden terug. Hij keek nieuwsgierig de hoofdman aan, maar deze had al zijn aandacht nodig voor het schip. Dit was ondertussen de kust zo dicht genaderd, dat de omtrekken ervan door de mist heen duidelijk zichtbaar waren.

,,Ik geloof dat we ons voor niets bezorgd maken," zei de aanvoerder verrast. ,,Dat daar is een drijvend wrak. De mast is eraf geslagen en de roeispanen zijn nergens te bekennen. Het lijkt wel een koopvaarder. Misschien een boot die ergens in de buurt door de storm op drift is geraakt."

,,Een geschenk van Neptunus!" peinsde een van de soldaten hardop. Bij het horen van deze woorden keken de manschappen hoopvol hun officier aan. Deze glimlachte, want het binnenbrengen van een onbemand schip bracht altijd een behoorlijke beloning op.

,,Het lijkt er veel op," beaamde hij. ,,Maak de boten klaar en laten we proberen die ouwe kast naar het eiland te loodsen."

De soldaten renden gretig de brede stenen trap af om de langs de kade gemeerde roeiboten te bemannen en even later kozen er vijf of zes tegelijk zee. Groot was de verbazing van de Romeinen, toen ze langszij kwamen en ontdekten dat het schip in het geheel niet onbemand was, zoals zij hadden gedacht. Veel verschil maakte dit overigens niet, want het was helder als glas dat de bemanning het vaartuig niet meer onder controle had. Het schip mocht volgens het geldende recht als een wrak worden beschouwd en wie het een haven binnenbracht, kon daarom aanspraak doen gelden op het bezit ervan. In dit geval zou het dus toekomen aan het garnizoen van Vectis.

Na een weinig enthousiaste begroeting stond Jon zwijgend op de boeg toe te kijken hoe de soldaten hun touwen aan het schip vastmaakten en het daarna onder commando van de hoofdman met vereende krachten landwaarts begonnen te slepen. Centimeter voor centimeter wendde de *Nautilus* de steven en werd langzaam maar zeker in de richting van de haven getrokken.

Jon had de boten met grote tegenzin zien naderen, omdat er voor het schip geen enkel gevaar bestond. Als het even langer had geduurd eer ze waren ontdekt, waren ze vanzelf naar de vaste wal gedreven. Hij was van plan geweest zich tegen de tussenkomst van de Romeinen te verzetten, maar Aulus, die aan het einde van zijn Latijn was na alle ellende die hij als geboren landrot had doorstaan, had hem dit uit het hoofd gepraat.

,,Wees maar niet bang," had hij gezegd, ,,dat je het schip kwijtraakt. Ik koester ook niet de minste vrees dat mijn meester zijn lading zal verliezen. Laat ze ons maar rustig de haven binnenslepen, dan is het nog vroeg genoeg om met ze op de vuist te gaan. Als we eenmaal veilig aan wal zijn, kunnen we de zaak voor het gerecht brengen. Hier op zee maak ik liever geen ruzie met die knapen."

Nadat de *Nautilus* veilig gemeerd was, kwam de commandant van het garnizoen aan boord om de vangst te inspecteren. Hij was stomverbaasd toen hij werd ontvangen door een ziekelijk oud kereltje, dat er allesbehalve als een zeeman uit zag.

,,Hoe heet dit haventje?" vroeg Aulus op de man af.

,,We noemen het Vectis oftewel de bloemenhaven," antwoordde de militair. Hij maakte een brede armzwaai in de richting van de kust. ,,Dit punt hier is precies het midden van de zuidkust van Brittannië."

Aulus werd er bijna sprakeloos van. Hij had gedacht dat ze de kust van Gallië waren genaderd. De commandant gunde hem geen tijd om meer vragen te stellen, maar draaide hem pardoes de rug toe om allereerst bevel te geven de beide zieke jongens en de gewonde kapitein aan wal te dragen en onder behandeling van een heelmeester te stellen. Aulus was ondertussen van de schrik bekomen en had in alle rust zijn gedragslijn vastgesteld.

,,Er zijn hier zeker wel een paar scheepstimmerlieden te vinden die ons kunnen helpen bij het repareren van het schip," zei hij effen. ,,En als u me even wilt vertellen hoeveel havengeld we verschuldigd zijn, zal ik dat gelijk voldoen."

De bevelvoerende officier begon vrolijk te lachen. ,,Maar, mijn goede man," zei hij, ,,begrijp je dan niet dat we je schip veilig hebben binnengebracht terwijl het stuurloos ronddreef en dat het daarom van dit ogenblik af toebehoort aan ons garnizoen?"

,,Dus u wou het schip buitmaken?" vroeg Aulus met goedgespeelde verbazing. ,,Maar daar is geen sprake van. In de eerste plaats was het schip niet onbemand en ten tweede stevende het regelrecht op de kust af zonder voor welk vaartuig dan ook gevaar op te leveren. Niks, hoor, de zaak is dood eenvoudig. Niemand anders dan de eigenaar heeft iets over de *Nautilus* te vertellen. En wat de lading aangaat, die is het eigendom van mijn meester, en die is lid van het koopvaartgilde van Rome en van Gallië. Het zal u dus bij nader inzien wel duidelijk zijn, hoop ik, dat u met uw vingers van het schip moet afblijven."

Met deze woorden haalde hij uit een leren tas, die hij aan zijn gordel droeg, twee bronzen schildjes te voorschijn en overhandigde deze aan de officier. Er stond op te lezen dat de *Nautilus* voer in opdracht van een koopman, genaamd Kalitas, die inderdaad zowel te Rome als in Gallië bij het koopvaartgilde stond ingeschreven. Met een spijtige blik gaf de commandant de schildjes terug.

,,Ik begrijp wat u bedoelt," zei hij. ,,Ik zal eens kijken of er een paar timmerlieden zijn te vinden. Voor het havengeld moet u op het kantoor van de onderprefect zijn."

Teruggekeerd in het fort stelde hij onmiddellijk de officier die opdracht had gegeven het schip binnen te slepen, van zijn ontdekking op de hoogte. ,,Er is niets te verdienen helaas," zo besloot hij. ,,Vertel dat maar aan je manschappen en zorg dat ze zich geen malle dingen in het hoofd halen."

,,Maar waarom dan niet?" vroeg de officier verbaasd. ,,Een poosje geleden hebben we op precies dezelfde manier een schip binnengesleept waarvoor we wél een beloning hebben gekregen. Ik zie eerlijk gezegd het verschil niet."

,,Dat vorige schip was een kleine koopvaarder die aan de Gallische kust op drift was geraakt," bracht de commandant hem in herinnering. ,,Deze boot komt helemaal uit Egypte en bovendien staat hij ingeschreven bij twee van de machtigste gilden die we kennen. Als we hem in beslag nemen, krijgen we het aan de stok met minstens de helft van de leden van de Senaat, die eveneens tot het gilde behoren."

,,Uit Egypte!" herhaalde de officier, diep onder de indruk. ,,En dat in het winterseizoen! Die kapitein is een held of een dwaas, de goden mogen weten tot welke van deze beide soorten

. . even later kozen er vijf of zes tegelijk zee.

En daarmee gaf hij het sein tot een wilde jacht.

mensen hij nu eigenlijk behoort."

De soldaten toonden zich hevig teleurgesteld, maar aan de andere kant waren ze toch ook vol bewondering voor het handjevol mannen dat het had aangedurfd midden in de winter zo'n gevaarlijke reis te maken. Zelfs de onderprefect stak zijn waardering voor dit karwei niet onder stoelen of banken. Hij vroeg Aulus: „Het schip is er bekaaid afgekomen. Was u niet bang toen de storm u overviel?"

„Dat waren we zeker!" antwoordde Aulus openhartig.

Zelfs nu hij veilig en wel binnen de muren van het behaaglijk verwarmde kantoor zat, rilde hij nog bij de herinnering aan die bange uren en de onderprefect knikte begrijpend. Enkele ogenblikken zaten ze zwijgend in de vlammen van het houtvuur te staren. Daarna nam de bestuursambtenaar opnieuw het woord.

„Ik heb een brief geschreven aan de prefect om hem van uw aankomst op de hoogte te stellen," zei hij. „Het lijkt me zeer waarschijnlijk dat hij u wil ontmoeten. Ik denk dat uw plan om handel te drijven met de Britten niet op moeilijkheden zal stuiten. U weet zeker wel dat u geen toestemming krijgt om wapens te leveren?"

Aulus glimlachte. „Zeker, het verbod op de handel in wapentuig is mij welbekend. Onze lading bestaat in hoofdzaak uit katoenen stoffen. Dat is maar goedkoop spul, zoals u weet. Als het gedroogd is, raken we het zonder moeite aan de Britten kwijt. Hetzelfde geldt voor een partijtje sieraden. Maar ik heb ook een paar prachtige hoofddoeken meegebracht en ik heb zo'n idee dat ik niet ver hoef te zoeken naar Romeinse dames die daar belangstelling voor hebben. En verder hebben we nog enkele balen katoentjes van de fijnste soort, gekleurd met behulp van Tyrische verfstoffen. Ook die zijn in de eerste plaats voor garnizoenssteden bestemd."

De onderprefect stond op ten teken dat hij het onderhoud als geëindigd beschouwde. „In ieder geval wens ik u succes met uw onderneming," zei hij, terwijl hij zijn gast tot de deur begeleidde. „En nog wel bedankt voor uw vriendelijke gift." Hij wees naar het stapeltje stoffen naast zijn zetel.

Aulus nam op hartelijke toon afscheid en haastte zich naar de jongens terug. Ofschoon ze weer waren opgestaan, voelden ze zich nog uitermate zwak. De kapitein, die bij een val aan dek een been had gebroken, mopperde aan één stuk door omdat hij zo lang tot werkeloosheid was gedoemd.

Tegen de tijd dat de prefect het ogenblik gekomen achtte om Aulus te ontvangen, waren de jongens weer be-

hoorlijk op krachten gekomen; de boekhouder besloot daarom hen mee te nemen. Hij was tot de slotsom gekomen dat de aanwezigheid van de beide jonge barbaren zijn zaak zeker niet zou schaden. Hij was van plan om goed duidelijk te laten uitkomen dat Bryn de zoon was van een van de hoofdmannen der noordelijke stammen.

De prefect ontving hen allervriendelijkst en luisterde naar de verhalen die zij hem hadden te vertellen. Hij ondervroeg de jongens veel nauwkeuriger dan Aulus. Toen het onderhoud achter de rug was, had de boekhouder een officiële machtiging in zijn zak om handel te drijven met de Britten. Om dit resultaat te vieren stuurde hij de jongens op pad om drank en proviand in te slaan voor een feest dat hij aan boord van de *Nautilus* op touw ging zetten. „Je haalt maar het beste dat er te krijgen is," zei hij, terwijl hij Eddi het nodige geld overhandigde. „Het moet een feestmaal worden dat een keizer waardig is."

De jongens trokken er met hoge verwachtingen op uit, hadden weldra het marktplein bereikt en sloegen naar hartelust lekkernijen in, totdat ze haast te veel hadden om mee te nemen.

Op de terugweg gingen ze ergens binnendoor, toen ze in een laantje een troepje soldaten zagen die herrie zaten te maken over de vraag hoeveel ogen er bij het dobbelspel nu precies waren gegooid. De dobbelaars merkten de jongens niet eens op en de overigen keurden hen nauwelijks een blik waardig, op één van de militairen na, die hen aandachtig opnam terwijl zij voorbijkwamen.

Deze ongewone belangstelling ontging Eddi niet en hij stond op het punt er een ongezouten opmerking over te maken, toen hij de onderscheidingstekenen in het oog kreeg die de jonge Romein droeg. De jongen keek tersluiks even naar het gezicht van de soldaat en op hetzelfde ogenblik kwam er een herinnering in hem op die hem onmiddellijk de mond snoerde. De militair was niemand anders dan Sextus, de man die hen bij het dorp in het woud had gevangengenomen en die verantwoordelijk was voor hun langdurige afwezigheid. Eddi keek Bryn aan, maar zijn vriend had al zijn aandacht nodig bij de voorraad oesters die hij met zich meedroeg en daardoor merkte hij niets bijzonders.

Eddi voelde zijn hart sneller kloppen, maar hij stapte stevig door. Hij gedroeg zich zo normaal mogelijk, in de hoop dat de Romein hem niet zou herkennen, want hij besefte maar al te goed het gevaar dat Bryn en hem boven het hoofd hing. De kans was niet denkbeeldig dat Sextus hen zou aanhouden, omdat hij dacht dat ze weggelopen slaven waren die tot het bezit van de Romeinse legioenen behoorden. Als dat gebeurde, konden ze geen van beiden enig bewijs overleggen dat ze waren vrijgelaten.

Ze waren het troepje soldaten goed en wel gepasseerd, toen Sextus plotseling overeind sprong. „Hee daar!" riep hij. Eddi liet zijn vrachtje boodschappen vallen, sloeg Bryn de mand uit de handen die hij zo zorgzaam voor zich uit droeg en greep hem bij de schouder. „Rennen!" schreeuwde hij zijn vriend toe. „Loop wat je kunt!" Sextus kwam hen hijgend achterna. „Weggelopen slaven!" hoorden de jongens hem schreeuwen. „Twee barbaren die bij het legioen horen!" En daarmee gaf hij het sein tot een wilde jacht.

De Romeinen spanden zich tot het uiterste in om de jongens in te halen, maar de angst om opnieuw te worden gepakt verschafte hun als het ware vleugels en zo hadden ze in minder dan geen tijd het einde van de laan bereikt. Deze bleek in een nauwe straat uit te komen. Toen ze de hoek omsloegen, liepen ze bijna een groepje Romeinse huisvrouwen omver dat druk stond te praten, maar gelukkig konden ze de vaart erin houden. „Daarginds de bocht om," hijgde Eddi. „Dan komen we zo weer bij het schip."

Even later renden de jongens door een dichtbevolkte Britse wijk. Over de daken van de huizen heen konden ze al de eerste scheepsmasten zien. Zo vlug hun benen hen konden dragen, bleven ze voorthollen. Ineens gooide een voorbijganger, toen hij het geschreeuw van de Romeinse soldaten hoorde, de jongens zijn staf voor de voeten — en daar lagen ze in het stof te spartelen. Voordat ze weer overeind konden komen, hadden de soldaten hen ingehaald. Ze werden van alle kanten gestompt en geslagen en vervolgens werden de handen hun op de rug vastgebonden. Eddi probeerde uit te leggen dat er een misverstand in het spel was, maar niemand wilde naar hem luisteren en tenslotte gaf hij het maar op. Toen ze eenmaal een barak waren binnengeduwd had de commandant van de wacht het te druk om zich met hen te bemoeien. Ze kregen te horen dat de garnizoenscommandant hen de volgende morgen op hun nummer zou zetten en dat dit lesje ongetwijfeld zou beginnen met een flinke dracht zweepslagen om hun het weglopen eens en voor altijd af te leren. Nadat een van de hardhandigste soldaten hun deze boodschap had overgebracht, smeet hij hen in een donkere cel en smakte de deur achter hen dicht.

Toen Aulus en Jon vonden dat de jongens laat waren en ze daardoor erg ongerust waren geworden, waren ze aan wal gegaan om het tweetal te zoeken. Moedeloos verlieten ze de markt, juist op het ogenblik dat Eddi en Bryn werden opgesloten.

„Ik begrijp er niets van," zei Jon. „Ze zijn nergens te vinden. Je zou haast denken dat ze ervandoor zijn gegaan om op eigen houtje hun geluk in de handel te beproeven."

Aulus schudde het hoofd. „Dat geloof ik niet. Ze nemen vast niet het risico om zonder geleide door bezet gebied te trekken. Je moet niet vergeten dat ze dan, behalve met de Romeinen, ook nog te doen krijgen met allerlei stammen die met elkaar in staat van oorlog zijn. Als ze van plan waren om ertussenuit te knijpen, zouden ze in ieder geval moeten wachten tot de volgende week. Want dat is de eerste gelegenheid om met een legioen het land in te trekken."

Jon krabde zich met een bezorgd gezicht op het achterhoofd. „Waar kunnen ze dan in vredesnaam zitten? Ze kunnen niet van de aardbodem zijn verdwenen, dat is vast."

„Het zou kunnen zijn dat ze de een of andere troep struikrovers in handen zijn gevallen. Maar erg waarschijnlijk is dat in de stad nu ook weer niet," opperde Aulus. Al pratende hadden ze de stadspoorten achter zich gelaten, maar in plaats van het schip weer op te zoeken sloeg Aulus een weg in die naar de heuvels voerde.

„Waar ga je nu naar toe?" vroeg Jon verwonderd.

„Naar de prefect," luidde het antwoord. „Misschien kan die ons helpen."

Jon had niet veel hoop dat deze het de moeite waard zou vinden om zich met hun zaken te bemoeien, maar aangezien Aulus vastbesloten scheen het erop te wagen, ging hij maar met hem mee. Toen ze de villa bereikten waar de prefect zijn intrek had genomen, kregen ze te horen dat deze niet thuis was, maar dat hij op bezoek was bij een van zijn vrienden. Dit betekende dat ze die dag niets meer konden uitrichten en daarom keerden ze naar de *Nautilus* terug.

Terwijl ze teleurgesteld de weg naar het havenkwartier weer insloegen, maakte de prefect zijn opwachting bij generaal Agricola, die tijdelijk in Vectis verbleef. In zijn jongenstijd was hij samen met de prefect op school geweest in Rome en de vriendschap die ze daar hadden gesloten, had al die jaren standgehouden. Het bezoek dat de prefect nu bij de generaal aflegde, diende dan ook niet tot het regelen van officiële zaken, maar was uitsluitend bedoeld als een ontmoeting tussen oude kennissen. Juist daarom viel het de generaal al spoedig op dat zijn vriend iets dwars zat. Zodra de bedienden de kamer hadden verlaten en ze gezellig samen voor het houtvuur hadden plaats genomen, vulde de generaal de roemers en keek de prefect met een onderzoekende blik aan.

„Vertel eens, Domitianus," zei hij. „Wat heb je op het hart, ouwe jongen?"

„Eerlijk gezegd zit ik met een moeilijke puzzel," gaf de prefect toe. „Op het eerste gezicht lijkt het misschien maar een kleinigheid, maar mijn instinct zegt me dat ik er niet te licht over mag oordelen."

„Voor de dag ermee," drong Agricola aan.

„Het geval heeft betrekking op een paar jonge barbaren. Een ervan is de zoon van een hoofdman van een stam die ons gunstig gezind is, ergens in Brigantië. De jongens zijn destijds ten onrechte gevangengenomen en als slaven naar Rome gestuurd."

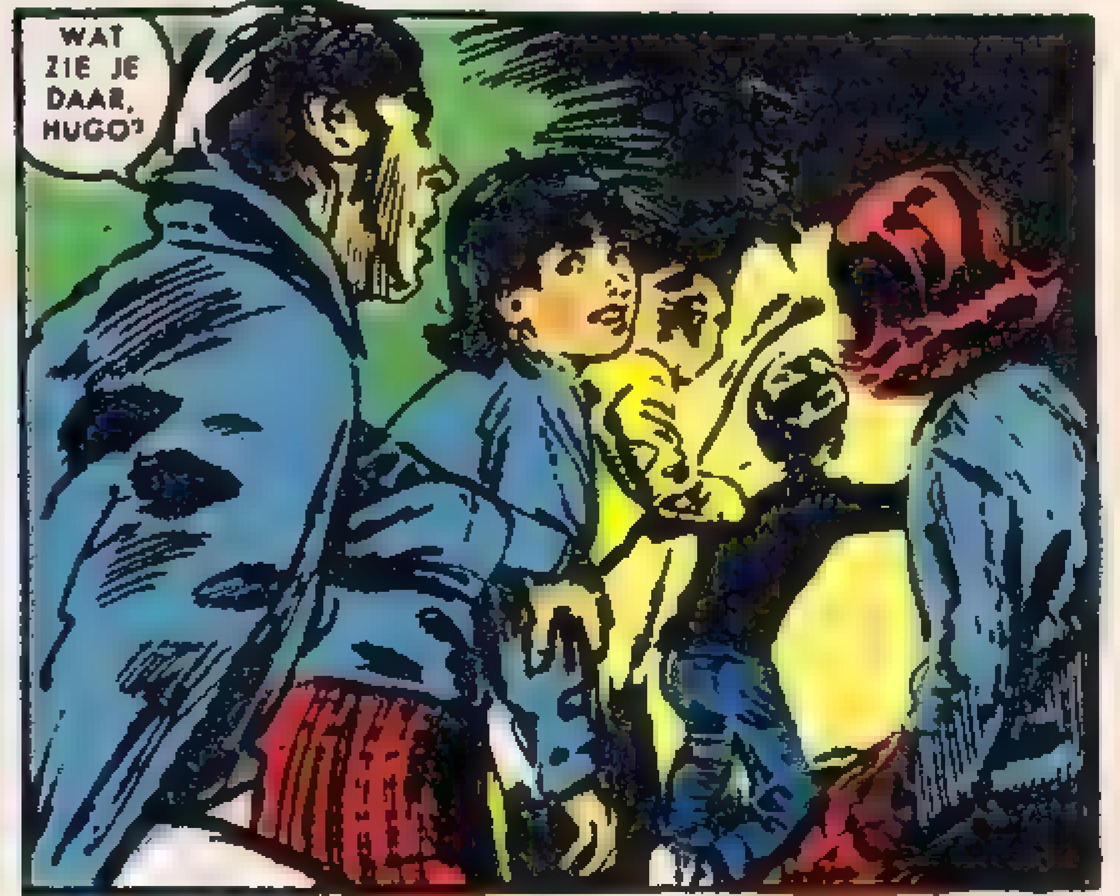
WORDT VERVOLGD

RAADSELS ROND DE EDELWEISS-SCHOOL

Judith en Lydia hebben een uitgang van de grot ontdekt...

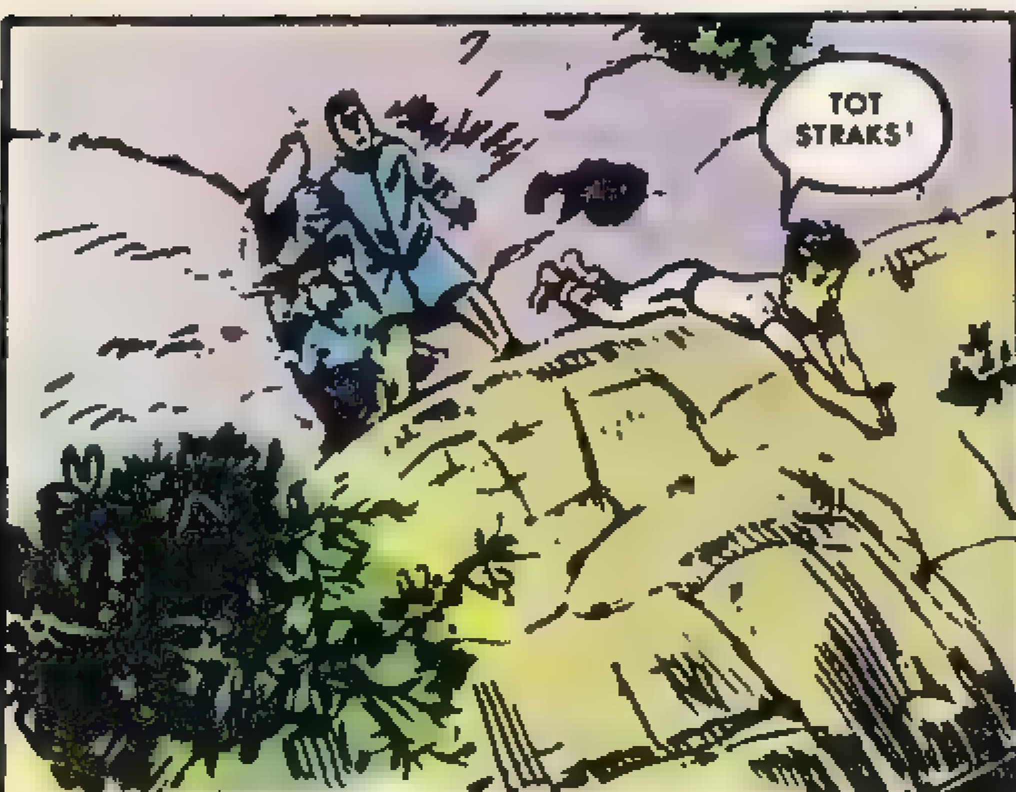

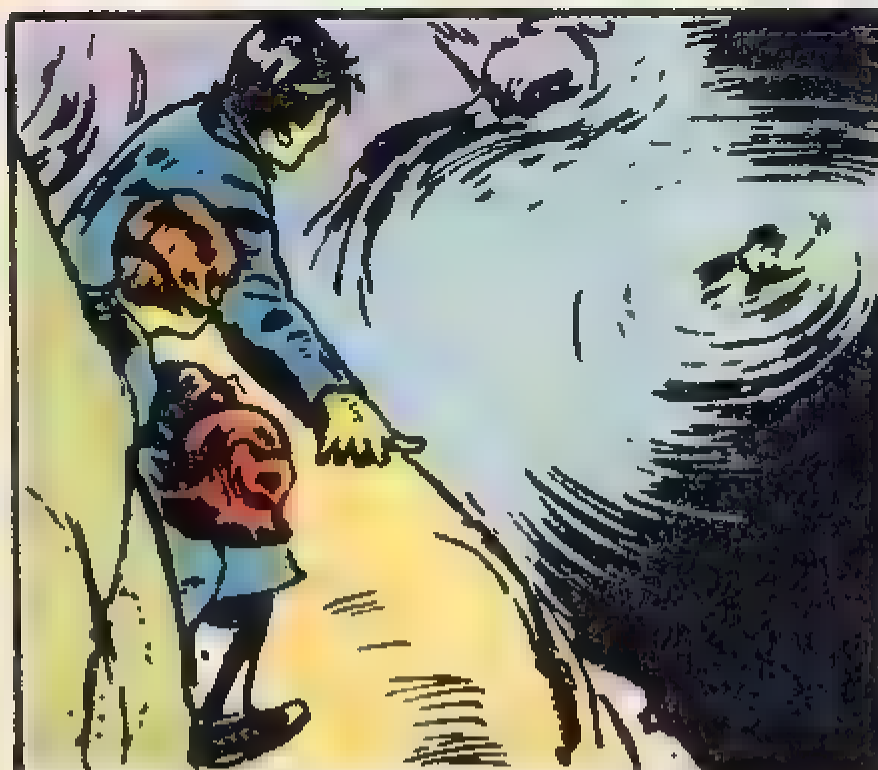

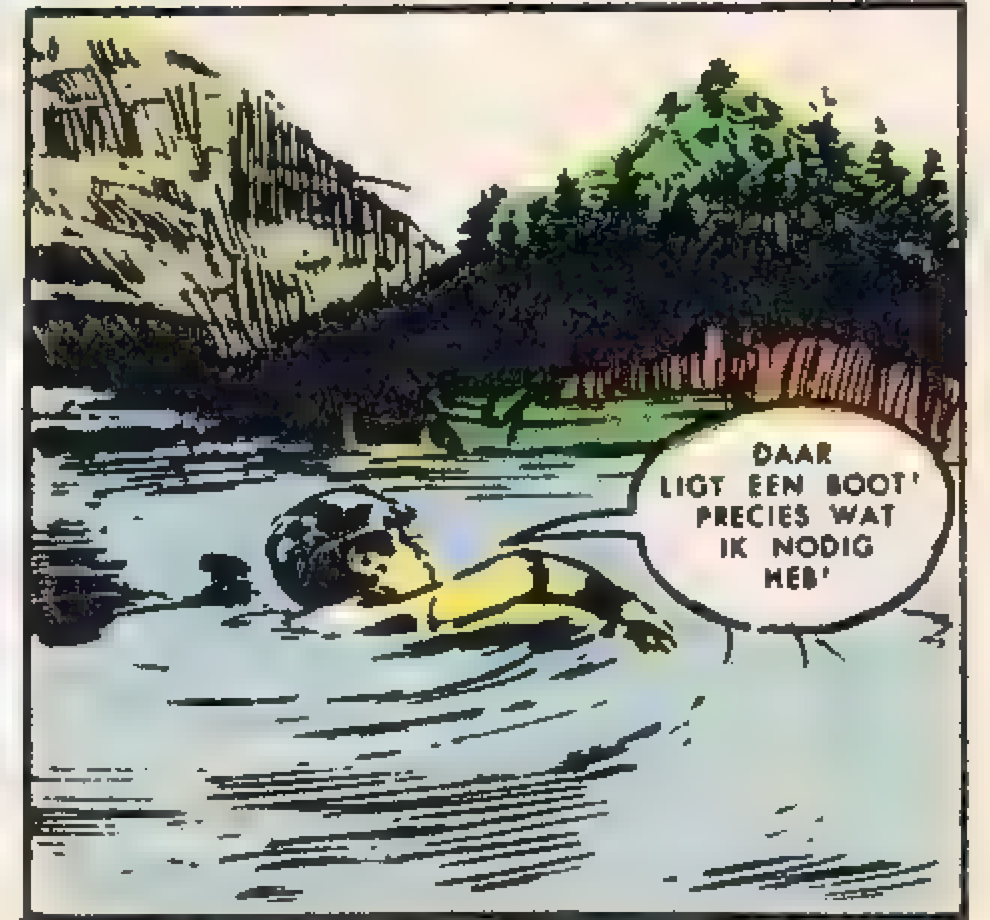

EN VOORDAT DE ONDERWIJZER HET HEM KAN BELETTEN ...

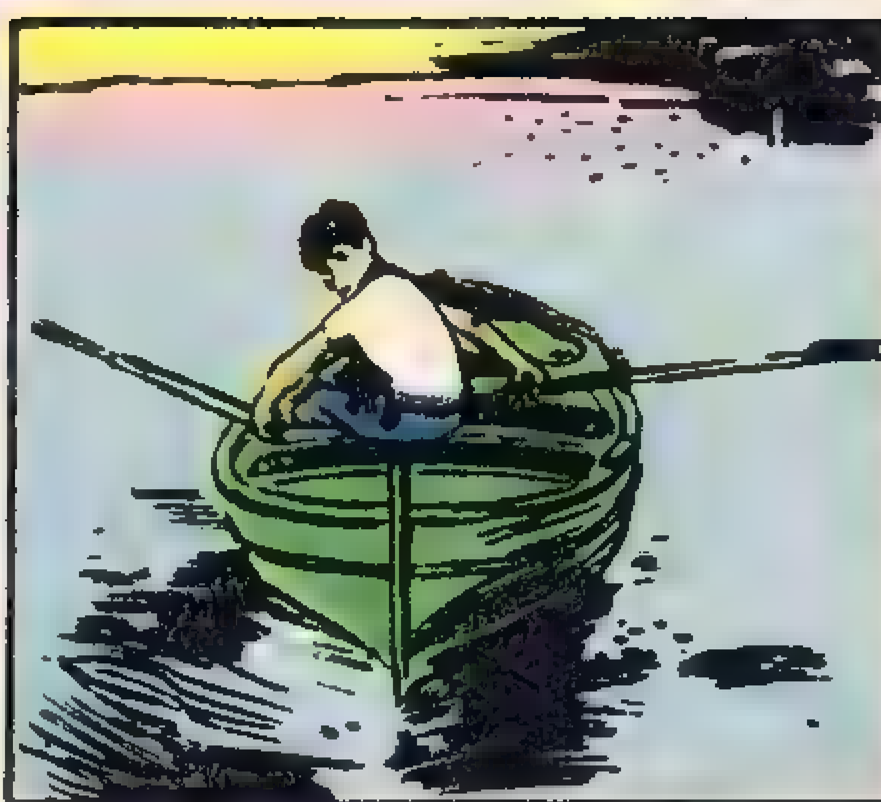

HUGO BEGRIJPT DAT HET LOT VAN DE ANDEREN NU VAN HEM ALLEEN AFHANGT...

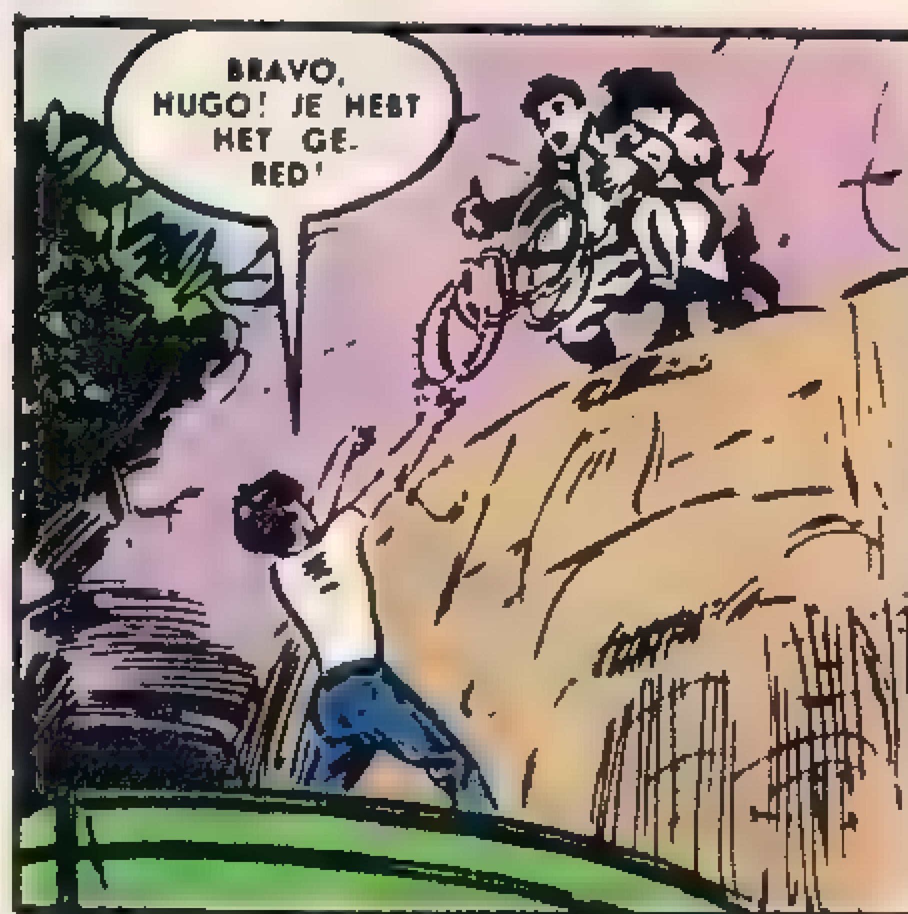

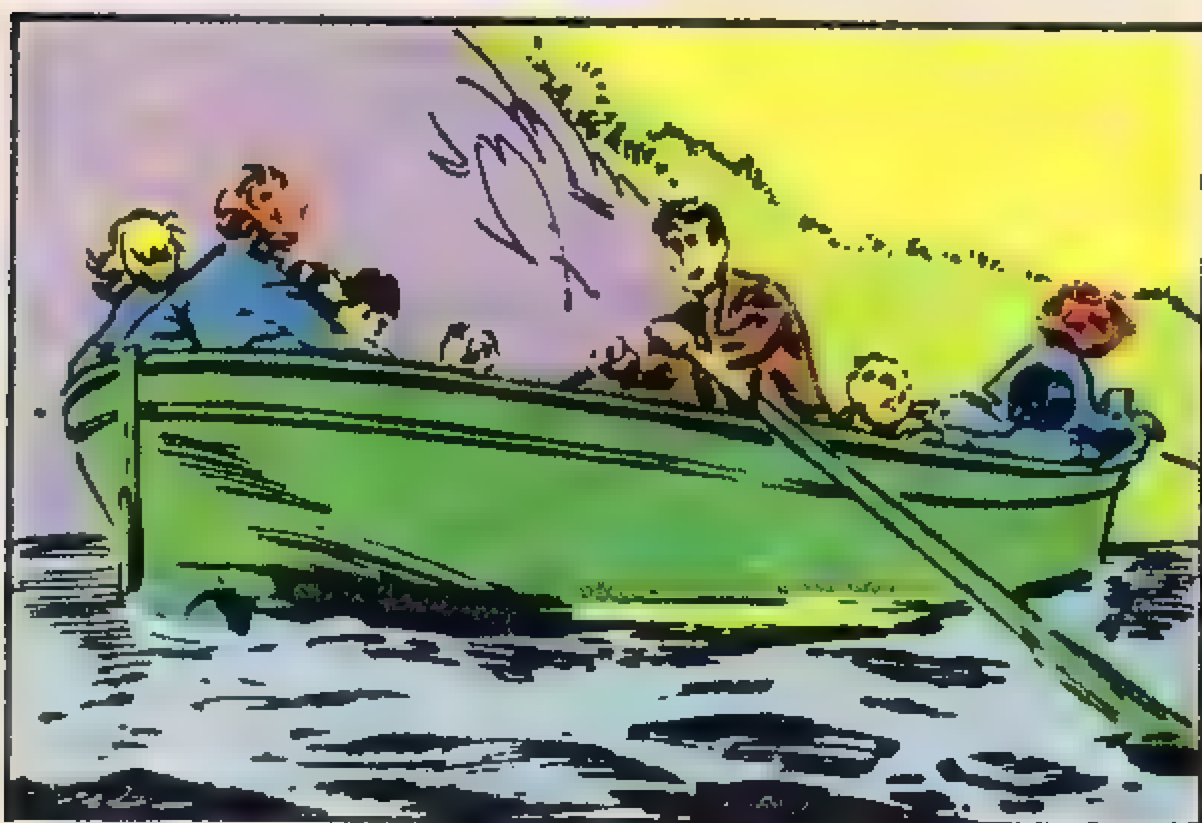

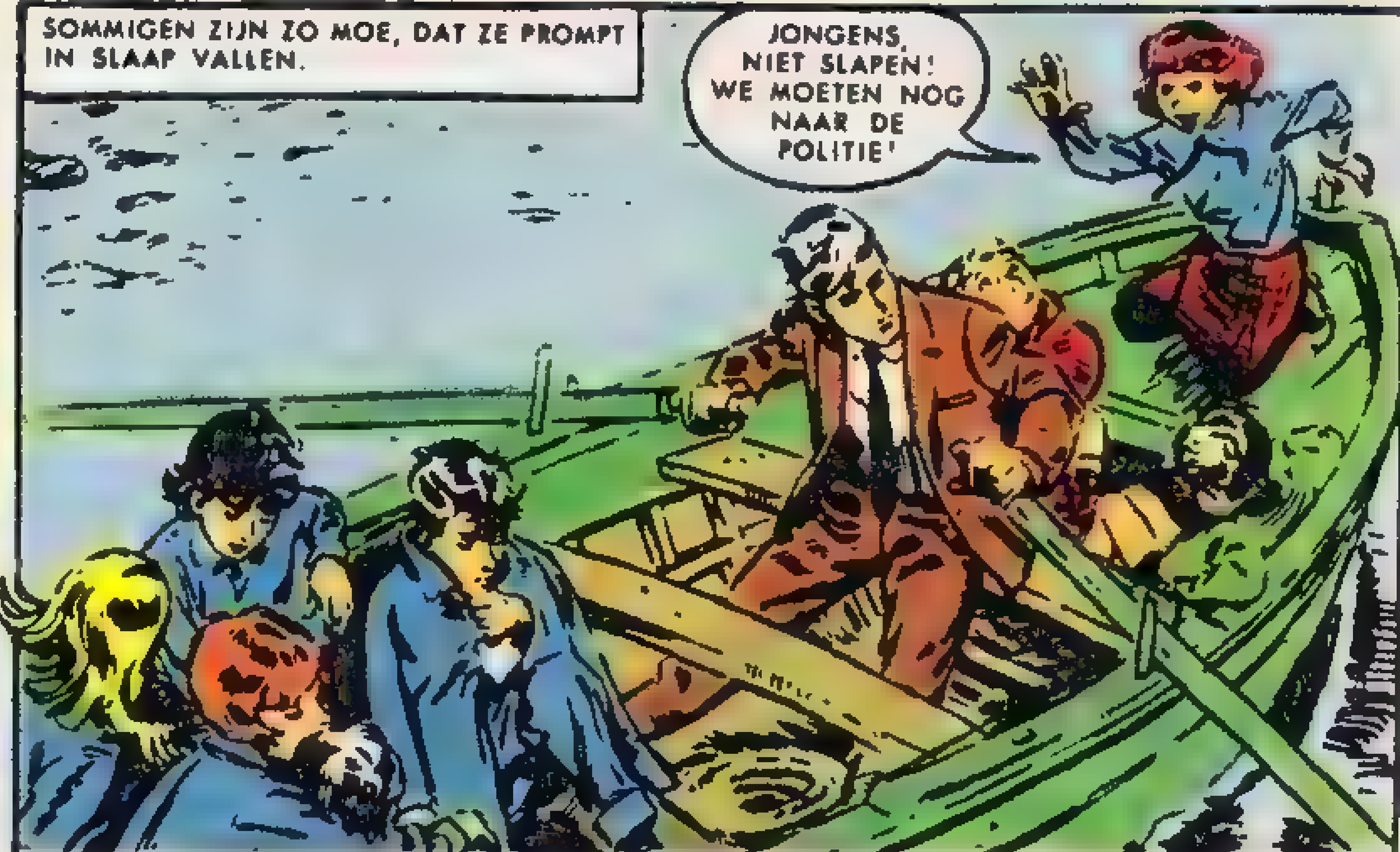
DE SPANNING VAN DE LAATSTE UREN EN DE VERMOEIDHEID VAN DE LANGE DAG DRUKKEN ZWAAR OP HEM, MAAR HIJ HOUDT VOL. . .

EINDELIJK, MET INSPANNING VAN ZIJN LAATSTE KRACHTEN. . .

EEN VOOR EEN GAAN ZE AAN BOORD EN WELDRA VAART DE BOOT OVER HET MEER.

NA HUN AANKOMST AAN DE OVERKANT GAAN ZE NAAR HET POLITIEBUREAU, WAAR ZE ALLES VERTELLEN. . .

WAT ZIJN DAT VOOR AANKLACHTEN EN WAT STAAT HUGO NU TE WACHTEN? LEES DAT VOLGENDE WEEK!

De club van vijf in:

race naar de zon
Miesje en Johnny zijn bij zigeuners beland. Ze zingen samen een liedje en dan...

ALSTUBLIEFT, JONGEDAME, DIT GAAT U AAN, NIET MIJ!
VREEMDE LUI, DIE ZIGEUNERS!

LIEVE HELP, WAT EEN BEDRAG! EN DAT ZOU VOOR ONS ZIJN?...
HET IS WAANZIN!
MIJN BESTE MAN, U MAG VAN GELUK SPREKEN DAT IK JUIST LANGS KWAM...

IK ZIE NU DE AFFICHES AL! IN FELLE KLEUREN EN MET GROTE LETTERS: DE NIEUWE ONTDEKKING VAN ALEXANDER REFREIN: DE ZINGENDE ZIGEUNERS! JA, DAT KLINKT GOED! WE ZULLEN GROTE OPSCHUDDING VEROORZAKEN!

VAN HET GELD KUNT U FIJN NIEUWE WOONWAGENS KOPEN EN ALLES WAT U NODIG HEBT! NOU, TEKENT U?
HM..

U MOET SNEL BESLISSEN, WANT MORGEN HEB IK EEN SHOW IN NICE. ALS U JA ZEGT, KUNT U MEEDOEN!
NICE!

NICE! DAT IS DE KANS VAN ONS LEVEN! DAT MOETEN WE AANNEMEN!
JA, MISSCHIEN... MAAR WE MOETEN IN ELK GEVAL EERLIJK BLIJVEN!

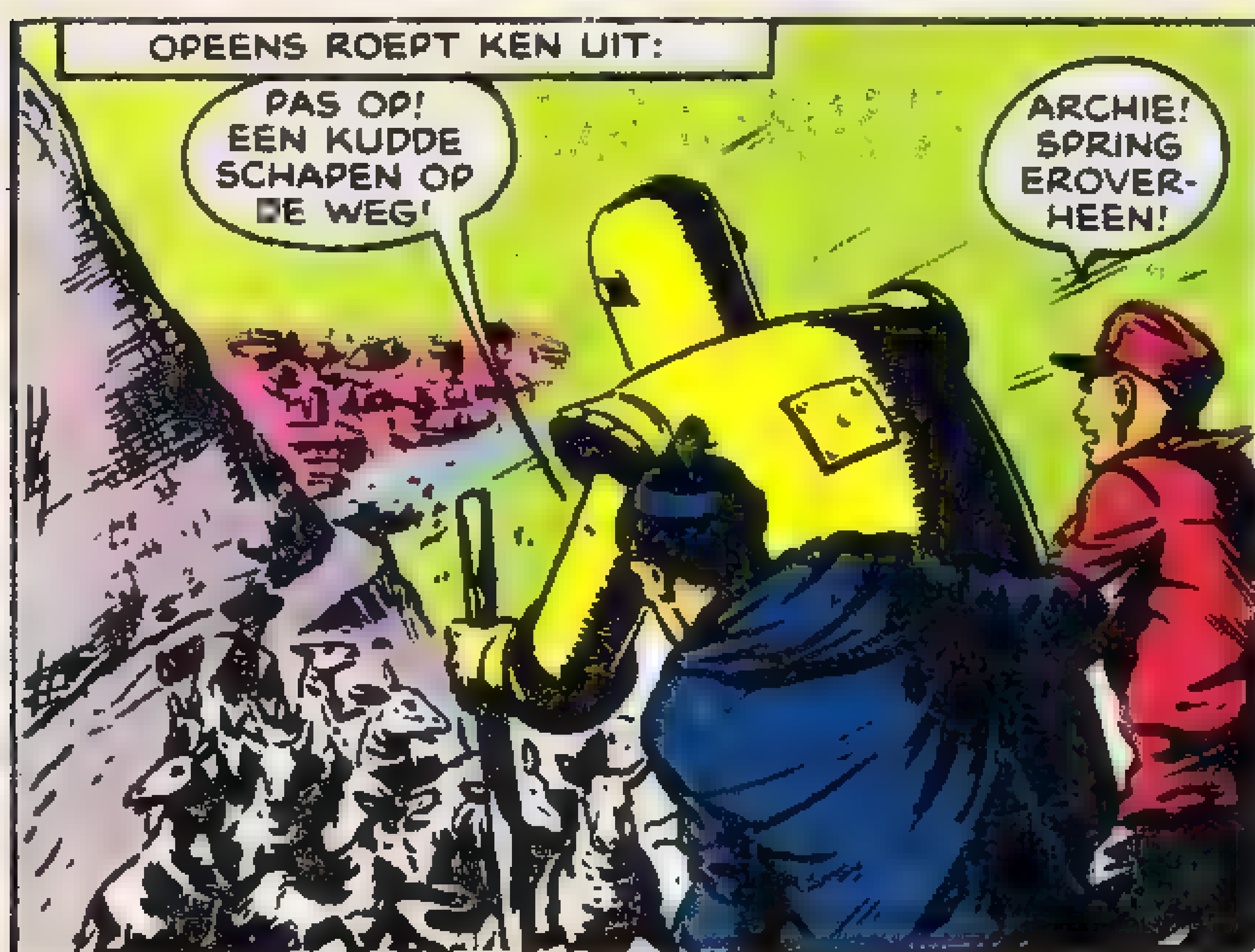

EN ZO, NA EEN KORT OVERLEG...
DUS JULLIE ZIJN GEEN ZIGEUNERS? NOU, DAT GEEFT NIET. WE HOUDEN GEWOON DIE NAAM AAN. BEDANKT VOOR JULLIE EERLIJKHEID, KINDEREN!

WILT U DAN ALLES ZO LATEN? OOK DAT DE ZIGEUNERS NIEUWE WOONWAGENS KRIJGEN EN DAARMEE NAAR HET ZUIDEN KUNNEN REIZEN? WAT ONS BETREFT, WIJ HEBBEN MAAR ÉÉN WENS: AAN DE RIVIÈRA TE KOMEN!
!

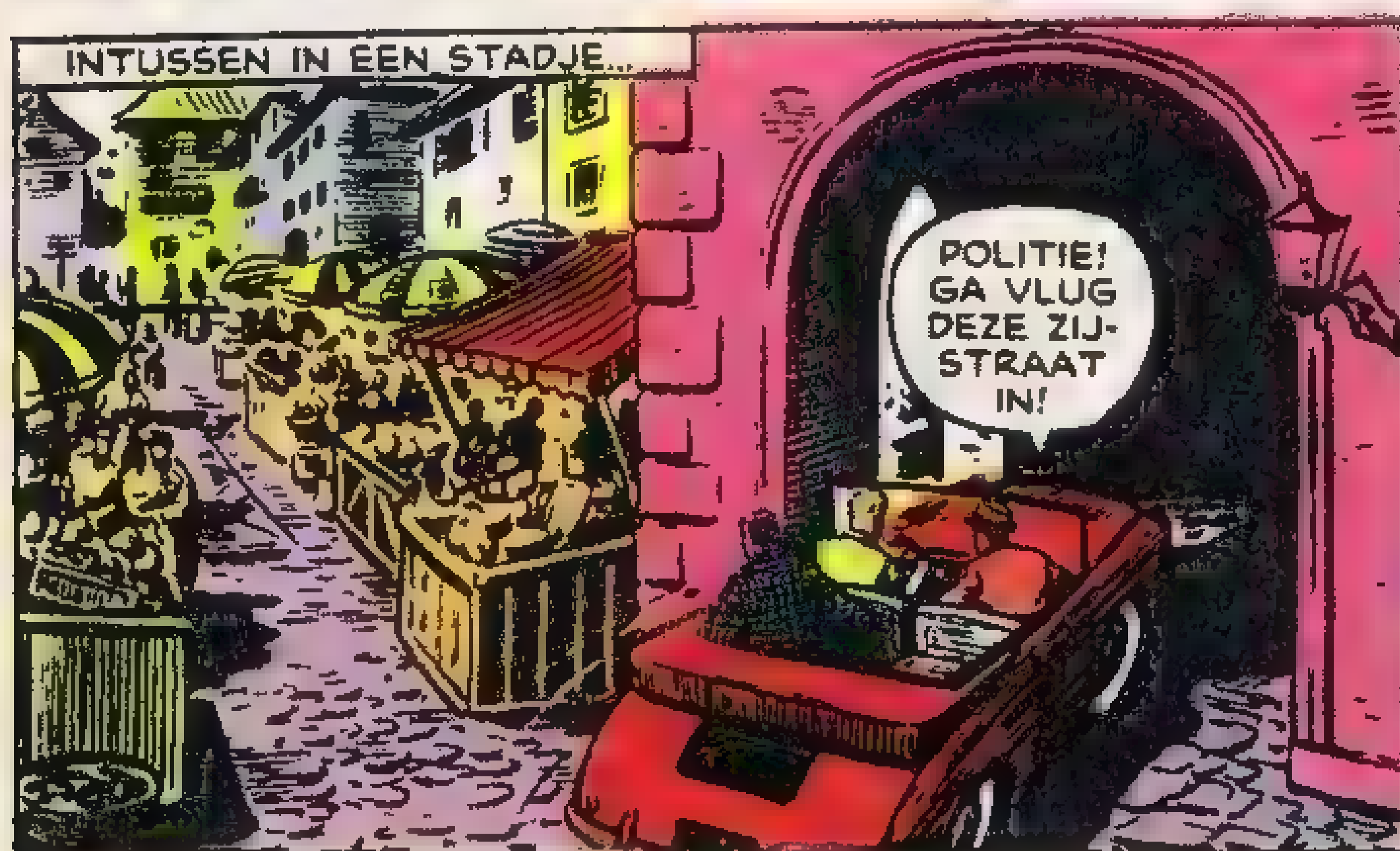

INTUSSEN OP EEN FLINKE AFSTAND VANDAAR...
JAMMER DAT WE NIETS KUNNEN ZIEN, BALTHASAR! WE MOETEN AL BIJ DE RHÔNE ZIJN...
NOU, DAN ZIJN WE VANAVOND NOG IN NICE!
DOUANE
CAFÉ
WELKOM IN BELGIË

DE MAN VAN STAAL

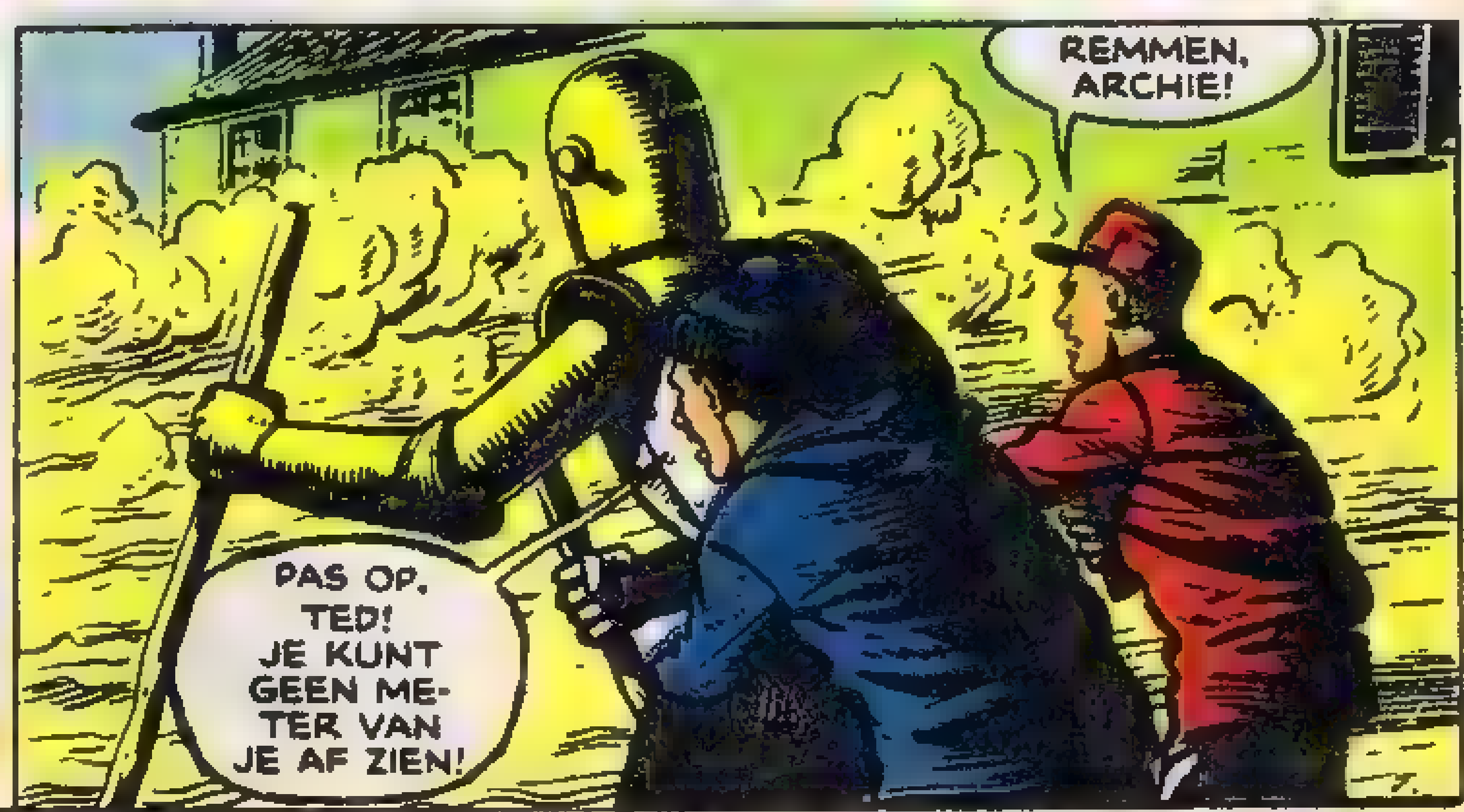

HELP!
SCHURKEN! VLEGELS!

DE POLITIE DENKT, DAT TED EN KEN SAMENWERKEN MET DE GOUD-DIEVEN.
DAAR ZIJN DIE KERELS. NU ZITTEN ZE IN DE VAL!
GRIJP ZE!

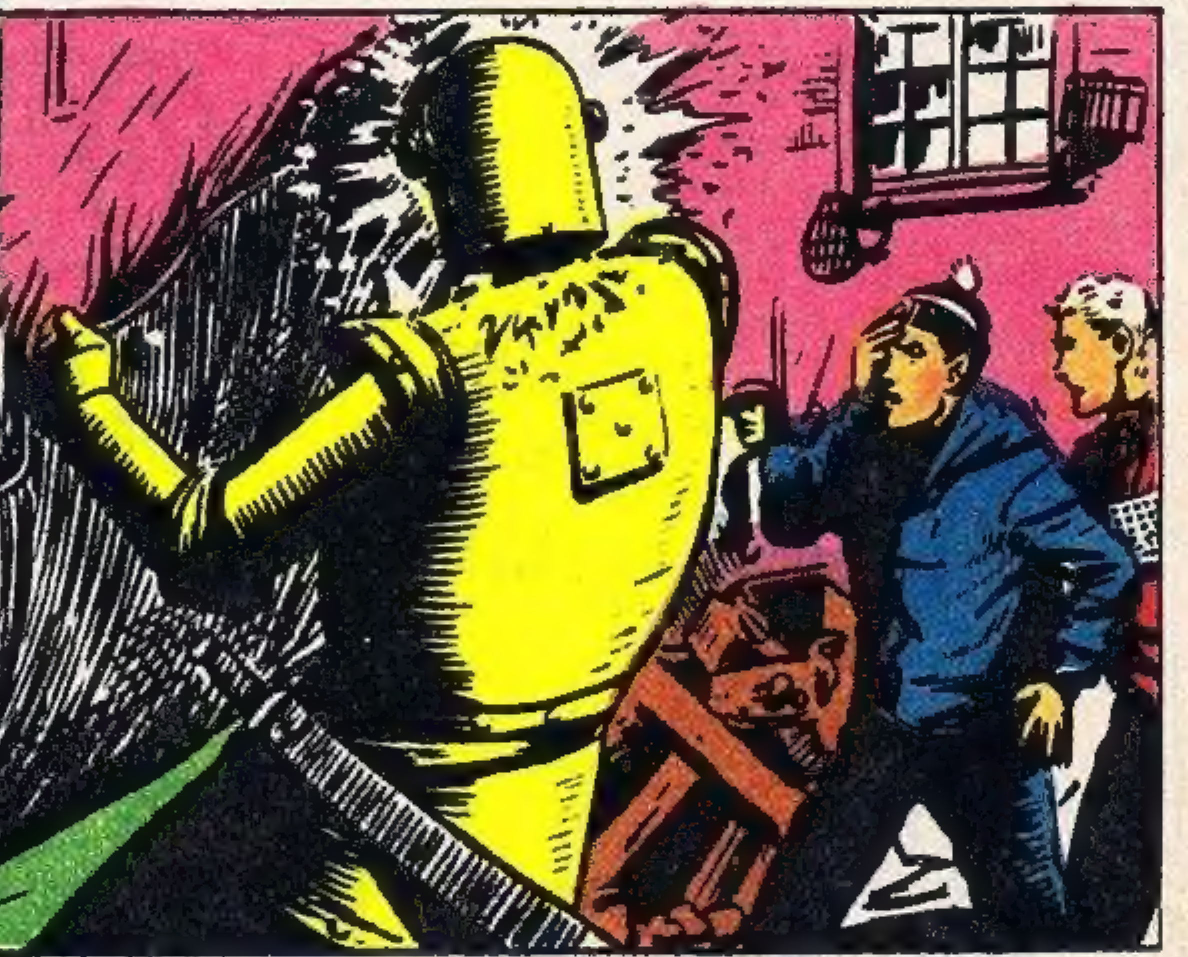

ARCHIE IS ON-KLAAR GE-RAAKT!

OMSINGEL DE ROBOT, MANNEN!
ARCHIE GEHOOR-ZAAMT NIET MEER AAN MIJN ZEN-DER!

OPZIJ ALLEMAAL!

NIET SCHIETEN! ER IS IETS KAPOT IN DE ROBOT!
HOKAHEEEEEE!!

HELP!

ALS HET ZO DOOR-GAAT, WORDEN WE GEARRESTEERD! TED, DOE IETS!
JA, MAAR WAT?

BRANDA PROFITEERT VAN DE SITUATIE...
DE POLITIE HEEFT DE HANDEN VOL AAN DE ROBOT! DAT GEEFT ONS DE KANS OM ER VANDOOR TE GAAN!

wie puzzelt er mee?

oplossingen uit het vorige nummer

Kruiswoordpuzzel

P	E	R	M	A	N	E	N	T	E	N
O		E		L		N		O		E
R	O	L	D	E		K	L	E	U	R
T				X		E		N		F
I	R	M	A		B	L	A	A	R	
E		O		B		S		M		M
	D	O	N	O	R		K	E	P	I
B		R		R		A				M
L	A	K	E	N		S	P	R	E	I
E		O		E		L		E		E
D	I	P	L	O	M	A	T	I	E	K

A: nummer 2. De volgorde is steeds een viervoetig dier en een meubelstuk met vier poten.
B: nummer 4. De volgorde is steeds een dier en het wapen, waarmee het wordt gevangen.

Zoek-de-letter

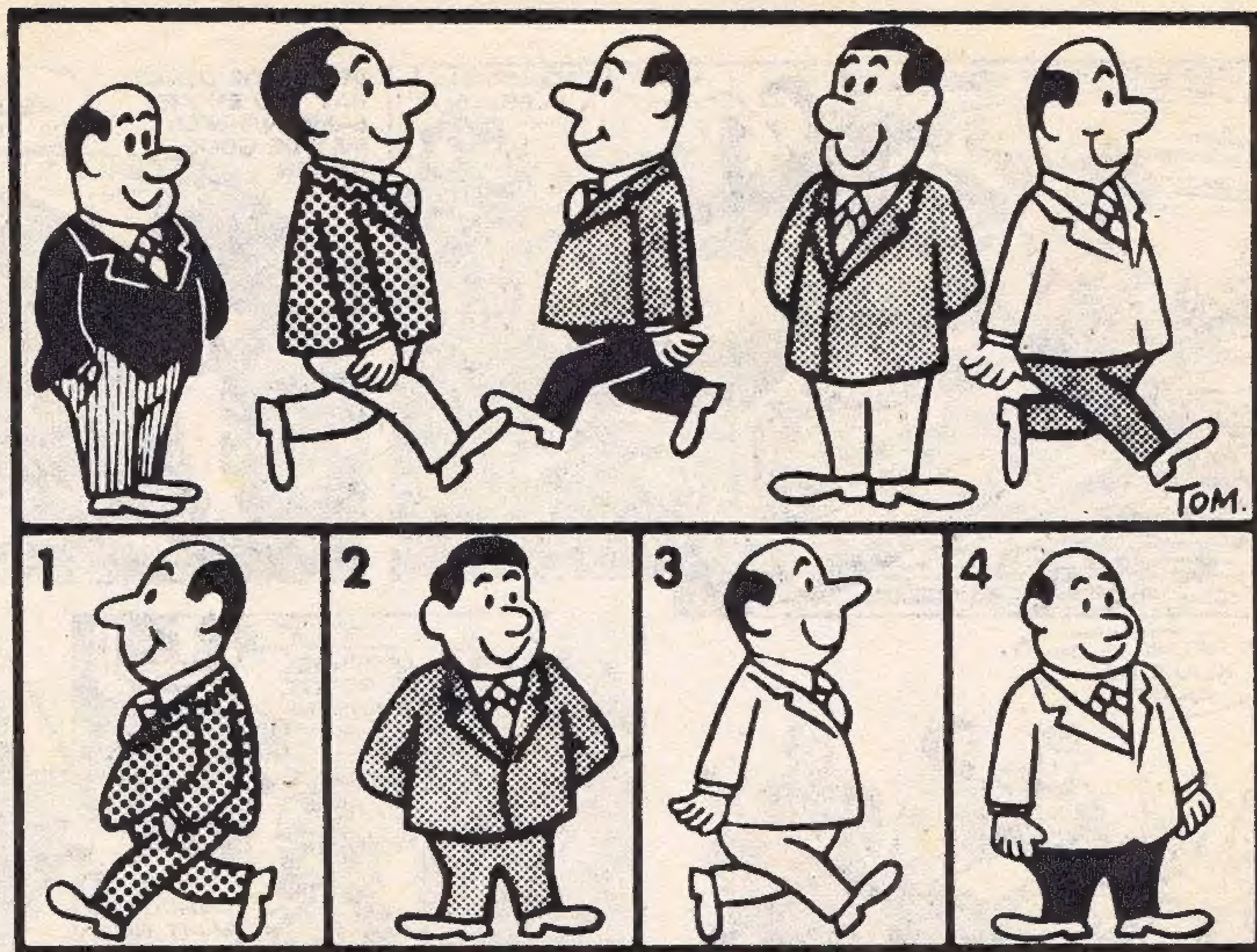
ARA - B - IER
GENT - I - AAN
BEN - E - PEN
KOM - F - OOR
TOE - S - TEL
POR - T - AAL
POP - U - LIER
BAN - K - IER

De middelste letters vormen het woord BIEFSTUK

KNOPEN-NOPEN-OPEN-PEN-EN

Lettergrepen-kruiswoordpuzzel

	GAAR		PA	NO	RA	MA
SPIN	NE	KOP		DEN	KEN	
RAG		LO	VER			KA
	KO	PER		TA	KE	LEN
DO	LEN			LIS		DER
	VUUR	SA	LA	MAN	DER	
ON		LA			MA	GER
GE	NA	DE		VER	TE	
LUK			RO	ME		LE
	SO	DA		TEL	GAN	GER
KI	LO	ME	TER		GES	

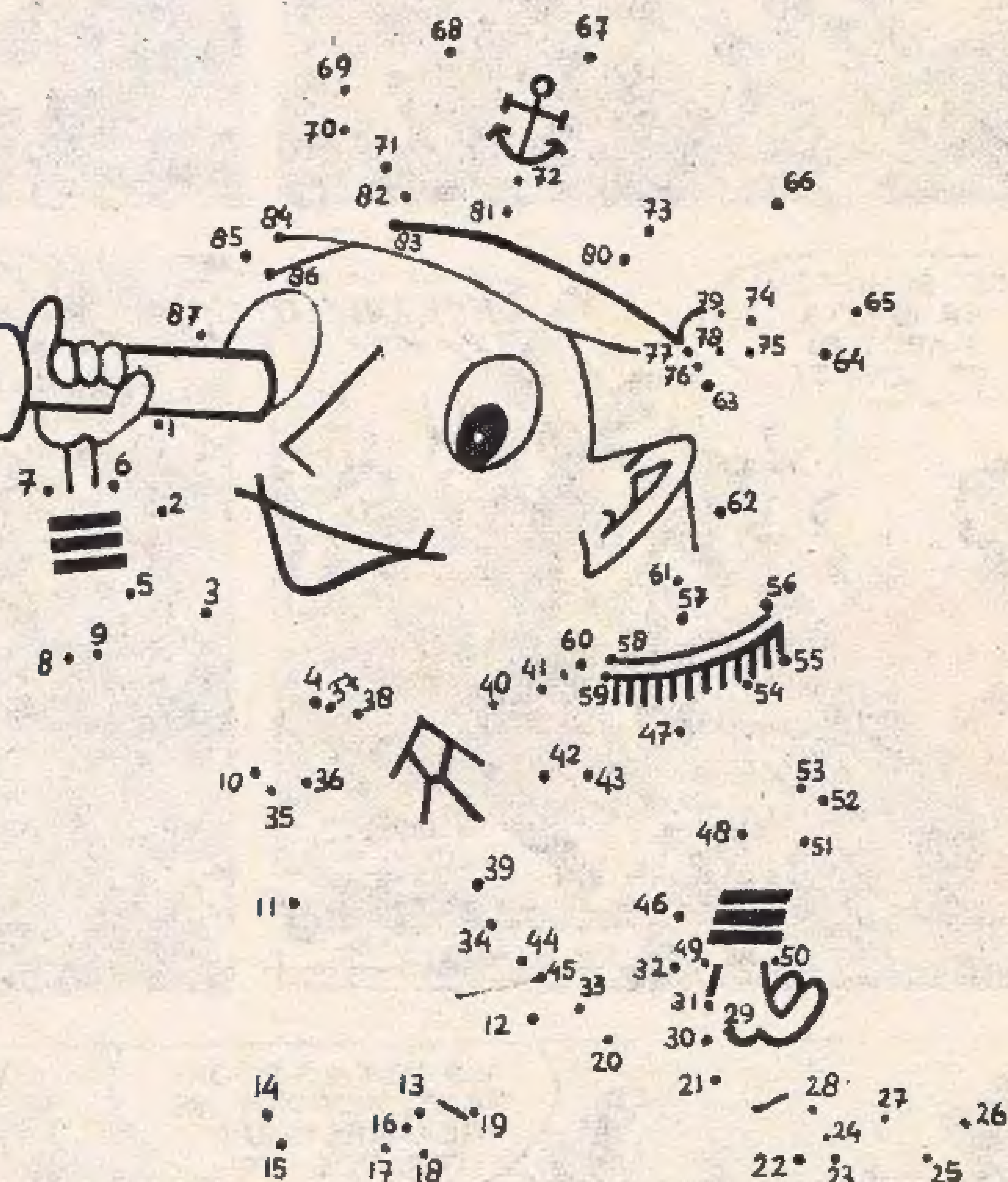

wie hoort erbij?

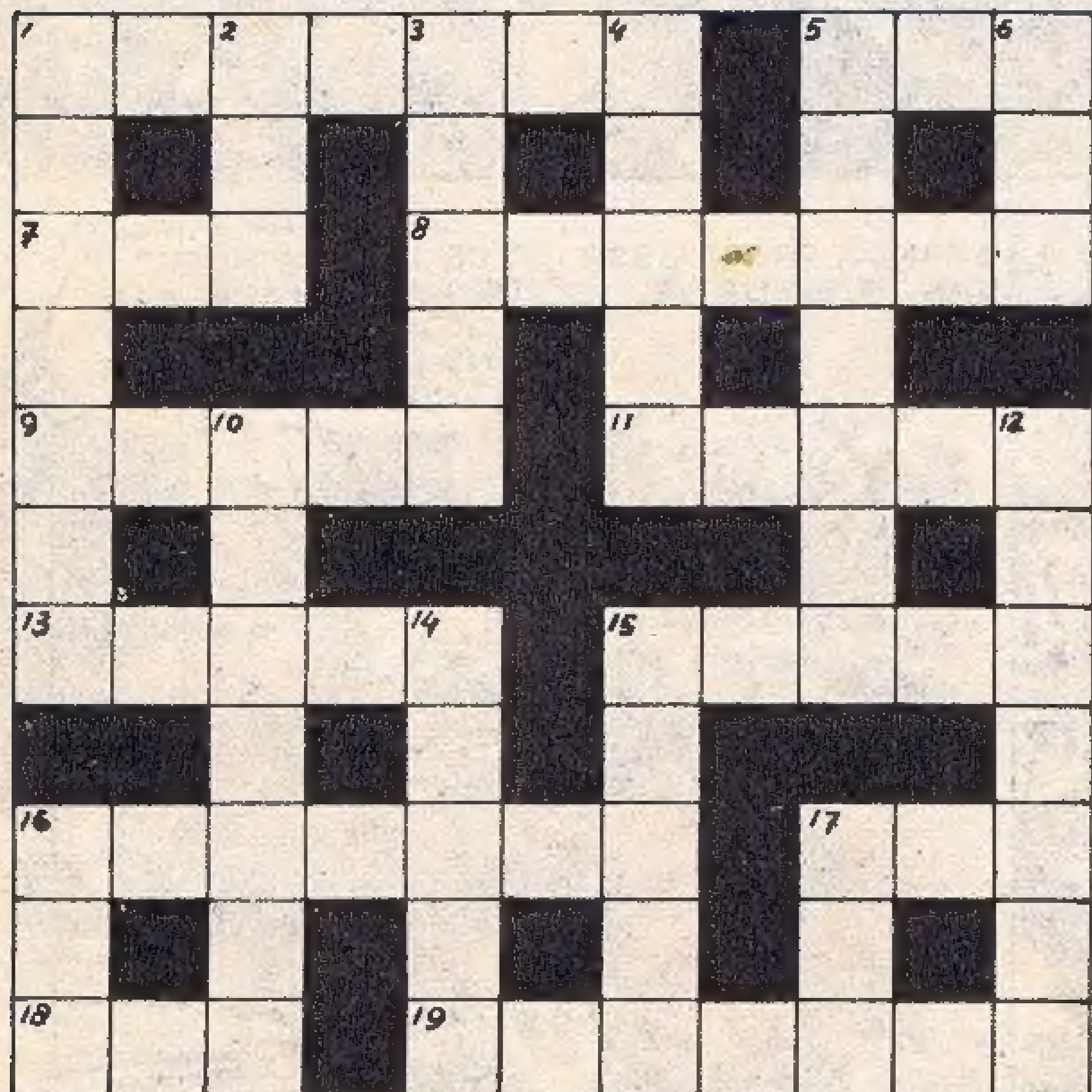
Wie van de vier mannen op de onderste rij hoort logisch in de bovenste rij thuis?

SCHIP AHOY!

Deze tekening moet je compleet maken door de punten door lijnen te verbinden. Je begint bij punt 1 en werkt zo door tot punt 87.

KRUISWOORDPUZZEL

Horizontaal:

1 Plaats in de provincie Utrecht
5 Meisjesnaam
7 Twee (Engels)
8 Beroep
9 Smalle wegen
11 Het naar beneden rijden
13 Vrucht
15 Rondgang
16 Dier
17 Laboratorium (afk.)
18 Insekt
19 Land in Afrika

Verticaal:

1 Step
2 Collectieve arbeidsovereenkomst (afk.)
3 Zijn gevoelens te kennen geven
4 Meisjesnaam
5 Dichterbij komen
6 Vod
10 Slagwerker
12 Balspel
14 Rijwiel
15 Grondstof voor manden en meubels
16 Plukje
17 Dik

MUG en MIK

REKEN MAAR DAT IK DIE WEDSTRIJD WIN!

BOKSZAAL

HEDEN KAMPIOENSCHAP ZWAARGEWICHT BOKSEN

WAT? DOE JIJ DAN MEE?

NEE, IK NIET! SLOKKER DOET MEE EN IK BEN ZIJN MANAGER!

MIK BOKS-MANAGER

DIT IS HET, MUG! IK LAAT EEN ANDER VOOR ME VECHTEN EN DE ROEM IS VOOR MIJ!

EN DIE BOKSBAL, DIE IS OOK VOOR JOU!

KOLEN

DE BOKSBAL IS LOSGESCHOTEN! HEE, WAAR IS MENEER MIK?

HIJ IS BUITEN!

NOU, DAN NEEM IK ZOLANG DEZE ZAK MAAR OM TE TRAINEN!

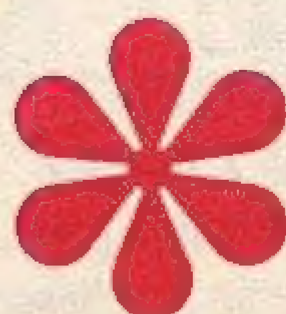
IK MOET OVER TIEN MINUTEN DE RING IN!

ZO, IK GA. ZEG MAAR TEGEN MIK DAT IK BE-ZIG BEN.

DAT... ZAL IK DOEN!

TIENDE RONDE EN NOG GEEN BESLISSING!!

VOORTAAN DOE IK ZELF MEE! DAT IS VEILIGER!

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Abonnementsprijs: 30 cent. Losse nummers: 40 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.